*І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...*
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125

УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXI. Ч. 237. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 31-го ГРУДНЯ 1974 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK TUESDAY, DECEMBER 31, 1974 No. 237. VOL. LXXXI.

НАРОДНИЙ ФОНД УККА ЗБІЛЬШИВСЯ НА ДАЛЬШИХ $5,500; ДЛЯ ОСЯГНЕННЯ МЕТИ ПОТРІБНО ЩЕ $12,500

Ню Йорк. — З канцелярії Українського Конґресового Комітету інформують, що в понеділок, 30-го грудня Народний Фонд збільшився на дальших $5,500, досягнувши суму $87,500. Тим самим, для досягнення встановленої на цей рік 100-тисячної мети потрібно ще $12,500.

Із більших пожертв в останньому дні надіслали Відділи УККА:

Ню Йорк (голова адв. Р. Гуглевич, референти Фонду: М. Шпонтак, М. Коцка, Л. Пришляк, М. Хоманчук, Р. Крупка, К. Василик і Ол. Соколишин) — $2,000;

Йонкерс (голова М. Шашкевич, референт Ст. Гаврилюк) — $1,000;

Джерзі Ситі (голова д-р Котик, референти: Вол. Білик, Гр. Бура і Вол. Микулишин) — $500;

Вотервліт (реф. Гр. Ільницький) — $300;

Бостон (голова інж. К. Гусак, референт Фонду Сергій Калько) — $300;

Елізабет (голова інж. М. Піньковський, референт М. Хитра) — $200, що разом із досі пересланою збіркою переступили вже загальну суму $1,000;

Картерет (референт Ів. Глущик) — $210.

Індивідуально більшу пожертву в сумі $100 переслав д-р Я. Ґелета з Вашинґтону.

Понад 100 громадян, до пересланих для УККА святочних побажань долучили також свій Національний Даток.

З канцелярії УККА дальше інформують, що кінцеві підсумки вплив ів до Народного Фонду УККА будуть зроблені в дні 8-го січня 1975, отже до того часу ще можна пересилати свої пожертви, які будуть зараховані на 1974-ий рік. Це важливе з уваги на те, що пожертви до Народного Фонду УККА звільнені від оподаткування.

КЦУШР в Канаді оформив Програмово-підручникову комісію

Вінніпеґ, Канада (КУК). 18 грудня 1974 р. Управа Крайового Центру Українських Шкільних Рад (КЦУШР) під головуванням д-ра Б. Білаша і при участі екзекутивного директора КУК д-ра Я. Кальби відбула засідання, на якому оформлено з осідком у Вінніпеґу Програмово-Підручникову Комісію при КЦУШР для 1, 2, 3 і 4-ої кляс українських рідних шкіл в Канаді, у такому складі: голова — пані Іванка Качор і члени—пані Марія Юрків і пані Ярослава Кіташ. В короткому часі такі самі програмово-підручникові комісії будуть покликані: в Едмонтоні для кляс 5, 6 і 7 та в Торонті для кляс 8, 9 і 10 включно з курсами українознавства.

Завданням тих програмово-підручникових комісій є перевірювати і достосовувати до вимог рідного шкільництва програми навчання і рекомендувати вживання відповідних підручників. У звязку з тим проситься авторів, які працюють над новими підручниками для яких вимагається оцінки і рекомендації для вжитку в українських рідних школах, переслати копії тих підручників в трьох примірниках до Централі КЦУШР, 456 Мейн Стріт, Вінніпеґ, для вжитку членів відповідної програмово-підручникової комісії.

В Нюйоркській Публічній бібліотеці відбувається виставка української книжки

Ню Йорк. — У відомій місцевій Публічній бібліотеці на 42-й вулиці і 5-й евеню відбувається, зорганізована славістичним відділом цієї бібліотеки, виставка української книжки, яка триватиме до 15-го березня 1975 р. Виставку присвячено 400-річчю українського друкованого слова. В чотирьох відділах розміщені ряд рідкісних видань з поясненням англійською мовою. Там згадано, що першим, хто почав займатися друкарством в Україні, був Швайпольт Фіоля, який в роках 1518-19 видав „рутинською мовою" Біблію. Дальше згадано Івана Федоровича і видрукувану ним 1581 р. Острозьку Біблію та ряд видань Київської Печерської Лаври, де в 1616 року була заснована також власна друкарня. На виставці можна оглянути видання з 17-18 століття, як також видання української модерної літератури, виданої в Україні і за кордоном.

Заповідають появу збірника УВАН присвяченого проф. О. Оглоблинові

Ню Йорк. — Українська Академія Наук в ЗСА інформує, що вневдозі появиться у розпродажу збірник УВАН ч. 3, який містить низку наукових праць з царини українознавства. Збірник видається українською та іншими мовами. Це число збірника буде присвячене теперішньому президентові УВАН проф. О. Оглоблинові з нагоди 75-річчя з дня народження і 55-річчя наукової і академічної діяльности. Науковий збірник складається з двох частин. В першій частині поміщені статті В. Омельченка (біографія проф. О. Оглоблина), Л. Винара про наукову діяльність проф. Оглоблина і повний список його творів, виданих в роках 1919-1974. В другій частині поміщені статті різних авторів, присвячені науковій праці і творам Ювілята. Збірник матиме 350 сторінок.

НАРОДНИЙ ФОНД УККА

ЦЬОГОРІЧНА МЕТА	$ 100,000
ДОСІ ЗІБРАНО	$ 87,500
ПОТРІБНО ЩЕ	$ 12,500

Національний Даток і пожертви до УНФонду посилати на адресу:

Ukrainian Congress Committee of America
302-304 W. 13th St.
New York, N. Y. 10014

Усі пожертви на Фонд УККА звільнені від оподаткування.

КУК ДЯКУЄ ПРЕМ'ЄРОВІ ТРУДО ЗА ІНТЕРВЕНЦІЇ В СПРАВІ МОРОЗА, ПРОХАЄ ПРО ДАЛЬШІ ЗАХОДИ

Вінніпеґ, Канада. — У листі із 20-го грудня 1974-го року президент Комітету Українців Канади (КУК) Сергій Радчук і генеральний секретар Петро Башук подякували в імені КУК прем'єр - міністрові П'єрові Еллїотові Трудо за його кількакратну інтервенцію в справі Валентина Мороза перед совєтськими властями. В цьому листі КУК також висловив подяку двом канадським міністрам закордонних справ Мічелловї Шарпові та Елленові Мек-Екенові за їхні старання щодо полегшення долі Мороза. У листі пп. Радчук і Башук поінформували прем'єр - міністра Трудо, що згідно з інформаціями пресової агенції Ройтера, Валентин Мороз припинив свою 20-тижневу голодівку, але щойно після того, як совєтські власті обіцяли полегшити умови його ув'язнення. Провід КУК переконаний, що особиста інтервенція прем'єр - міністра мала „вирішальний вплив" на рішення совєтських лідерів полегшити долю Мороза та подякував прем'єр-міністрові Трудо за всі його виступи в обороні людських прав у підсовєтській Україні.

Свій лист Президія КУК закінчила словами: „Але, з огляду на критичний стан здоров'я Валентина Мороза, ми звертаємося до Вас із проханням ще раз інтервеніювати у найвищих совєтських властей, щоб дозволили Міжнародному Червоному Хрестові стрінутися з Валентином Морозом і щоб ці власті дозволили йому та його родині виїхати із Совєтського Союзу, якщо вони цього бажають. Для Вашої інформації, Гарвардський університет запропонував Валентинові Морозові пост професора, що підтвердив президент Гарварду д-р Д. С. Бок заадресованим до нього (Мороза) офіційним листом із 12-го листопада 1974-го року" — сказано в депеші КУК.

Совєти заарештували й вивезли до Литви дисидента Сергея Ковальова

Москва. — Вченого біолога Сергея Ковальова, одного із видатних сучасних російських дисидентів, арештували в минулу п'ятницю, 27 грудня ц. р. — поінформувала закордонних журналістів дружина фізика Андрея Сахарова, що його вважають за найвидатнішого сучасного дисидента на Московщині. Але, коли дружина Ковальова зголосилася до адміністрації московської в'язниці Лефортово, куди запроторили її чоловіка, то їй заявили, що його вивезли вже на Литву. Цим совєтські власті потвердили попередні поголоски, що переведена в минулому тижні хатня ревізії у Ковальова, як і в кількох інших совєтських дисидентів у Москві, стояла у зв'язку з нагінкою проти всіх причетних до підпільного литовського журналу, який в останніх місяцях систематично таврував переслідування Католицької Церкви і її визнавців на Литві. Проте, Сахаров заявив закордонним журналістам, що совєтські власті вироїдно використали прихильність Ковальова до того литовського видання, щоби арештувати його і судити здалеку від Москви та його приятелів і однодумців.

Українська громада в Кергонксоні в обороні В Мороза

Представники української громади на відвідинах в Ульстер повіті. На фото (зліва): Ліда Ленець, Оленка Слободян, Ольга Василик, Стефан Ганкевич, Марійка Василик, Ольга Савчук, Роман Василик, Данило Слободян, д-р Микола Барусевич, Юрій Ганкевич, Петро Ганкевич, Микола Василик, Стефан Олексів. Сидять: Франклін Саллер і Моріс Гінчей.

Кергонксон, Н. Й. — Представники української громади в Кергонксоні — Б-ва св. Володимира, Пласту, Союзу Українок Америки, Т-ва за Патріярхат — відвідали двох репрезентантів Ульстерського повіту Франкліна Саллера і радного Моріса Гінчея, та поінформували їх про долю Валентина Мороза, Леоніда Плюща й інших ув'язнених українських культурних діячів. Обидва високі урядовці повіту живо цікавилися долею переслідуваних українців і обіцяли свою піддержку в допомоговій акції українців. Висловивши свою стурбованість долею українських в'язнів Саллер відмітив, що „Валентин Мороз, одинокою провиною якого була критика комуністичного режиму, належить до відважних проти урядової тиранії". Моріс Гижей, який заявив, що його мама є українського роду, також позитивно висловився про поставу українських в'язнів та про їх оборону українцями за кордоном. Радний Гичей написав довшого листа совєтському амбасадорові Добринінові у Вашинґтоні із заявою, що він долучується до списку тих, які виступили в обороні Валентина Мороза. Вістку про зустріч української делеґації, яку очолював Юрій Ганкевич, з обидвома високими урядовцями повіту, подала газета „Елленвіл Джорнал" з 5-го грудня 1974 р.

СССР ЗАПОВІДАЄ, ЩО НЕ ВИКОНАЄ СВОЇХ ТОРГОВЕЛЬНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ СУПРОТИ ЗСА

Москва. — Генеральний директор совєтської пресової аґенції ТАСС Леонід Зам'ятін оприлюднив на сторінках газети „Советская Россія" статтю, в якій твердить, що Совєтський Союз не зобов'язаний виконати всі постанови торговельного договору з ЗСА, підписаного 18 жовтня 1972 року, бо—мовляв — Конґрес ЗСА, ратифікувавши той договір, порушив його своєю резолюцією.

Зам'ятін підкреслив, що підписаний кол. президентом Ніксоном і Брежнєвим торговельний договір виключив будь-які передумови, а Конґрес пов'язав його із облегшенням еміґрації з СССР, що є виключно „внутрішньою справою" СССР. В отій московській статті не говориться виразно, чого саме совєтський уряд не виконає із своїх договірних зобов'язань, але американські коментатори припускають, що це буде стосуватися совєтського зобов'язання звернути у 3-ох сплатах 700 мільйонів дол. титулом ліквідації совєтського заборгування ще з останньої світової війни. Совєти завинили тоді за зброю, кораблі і всілякі товари близько 10 більйонів дол., але вперто відмовлялися будь-що з тієї суми повернути Америці. Порозуміння у цій точці стало підставою підписання 18 жовтня 1972 р. широкого торговельного договору. Совєтська сторона найбільше невдоволена обмеженням американського торговельного кредиту Совєтам до 300 міль. дол. на чотири роки. Совєтський експорт до ЗСА взагалі не виправдав надій кремлівських володарів.

До Москви прибула єгипетська делеґація з двома міністрами

Москва. — До Москви прибула минулої неділі 29 грудня численна делеґація з Єгипту під проводом міністра закордонних справ Ізмаїля Фамі та новопризначеного міністра військових справ і головного командувача єгипетських збройних сил, генерала Мохаммеда Абдель Ґані аль-Ґамассі. Ці несподівані відвідини єгипетських достойників у Москві, поруч із заповідженими на 14 січня 1975 р. відвідинами Леоніда Брежнєва у Каїро, вважають видимим знаком покращання совєтсько - єгипетських взаємин. Приявність найвищих єгипетських військовиків у цій делеґації вказує, що у теперішніх нарадах у Москві йдеться в першу чергу про відновлення достав совєтської важкої зброї для Єгипту. Названий єгипетський генерал був щойно минулого четверга призначений на міністра військових справ та на командувача єгипетської армії, після несподіваної смерти генерала Ахмеда Ізмаїла. Брежнєв задумує відвідати також Ірак і Сирію, обидві арабські держави, які отримують совєтську зброю.

З Таї видалили колишнього прем'єра, що вернувся з еміґрації в ЗСА

Бангкок. — Таїський (колишній сіямський) уряд на своєму надзвичайному засіданні рішив видалити колишнього диктаторського прем'єра, маршала Танома Кіттікахорна, який несподівано вернувся минулого тижня до тієї країни із Америки, куди він виїхав був після бурхливих, ворожих йому, демонстрацій, головно студентської молоді. Приїзд колишнього диктатора під прибраним прізвищем викликав в Таї політичну сенсацію й спонукав уряд негайно ізолювати того військовика - політика, щоби протидіяти можливим заворушенням та виявам симпатій до нього з боку військових кіл. Спершу появилися були поголоски, що Кіттікахорна судитимуть за його колишні жорстокі дії супроти його противників. Сам той таїський діяч заявив, що він прибув, щоб відвідати свого важко недужого 90-тилітнього батька, який був би не в силі переїхати до Америки. Після наради — таїський уряд просив уряд недалекого Сінґапуру дозволити на тимчасовий азиль для того таїського політика та його найближчої родини, а діставши такий дозвіл — таїські власті відвезли на летовище і посадили на літак до Сінґапуру названого колишнього прем'єра - маршала, його старенького батька, дружину й дочку, і відправили до Сінґапуру.

Совєти подвійно заробляли на ембарґо арабської нафти

Лондон. Британська пресова аґенція Ройтера передала з Гонґ Конґу ревеляції комунокитайської преси, яка твердить, що совєтський уряд використав ізроїльсько-арабську війну восені 1973 р. та пізніше проголошене арабськими експортерами нафти ембарґо на вивіз її до ЗСА і деяких західньо - европейських держав подвійно: під час тієї війни Совєти продавали арабам зброю за високу ціну в заміну за нафту, обраховувану по дуже низьких цінах, опісля, коли арабські продуценти нафти припинили її вивіз до ЗСА й інших країн, Совєти продавали нагромаджену у своїх складах нафту за дуже високу ціну. Китайські комуністи твердять, що совєтський уряд заробив на тій трансакції велетенські зиски.

В СССР також поширюються наркотики

Москва. — Всупереч нахвалянню совєтського пропаґандивного апарату, що в СССР не існує наркоманів, у часописі „Московський комсомолець" появилася вістка про засудження на 4 роки в'язниці якогось Юрія Ліпчука, якого приловили, як він продавав маленькі пачочки з гашишем у московській підземці. Не сказано, звідкіля названий молодий чоловік походить, ані теж, коли його заарештували і коли відбулася розправа. Подано тільки, що засуджений виявив, що він украв був у батьківському домі 300 рб. і що купив той наркотик від когось, що приїхав з Узбекістану чи Таджікістану. Власне з тих країн, як також через Одесу та з Кавказу пачкують до центральної частини СССР різні наркотики, здебільша маріхуану й гашиш. Коментатори признають, що зараза наркоманії не є в Совєтському Союзі так масово поширена і гостра, як в ЗСА, зате в СССР буйно процвітає пиятство, поширене серед молоді. В СССР карають не тільки безпосередніх винуватців користування наркотиками, але також їх батьків чи опікунів.

В СССР ПРОДОВЖУЮТЬСЯ РЕЛІГІЙНІ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ

Під заголовком „Масові арешти християн в Росії" тижневик „Christian Crusade Weekly" з 17-го листопада 1974 р. помістив велику інформаційну статтю євангелицького пастора Павла Воронєва, який на підставі 14-го числа „Бюлетеню", що його час від часу видає в Москві Рада Родин переслідуваних і в'язнених бабтистів і євангеликів, накреслив жахливий образ терпінь, що їх зазнають християни в Совєтському Союзі за їхні релігійні переконання.

Останнє число згаданого „Бюлетеню", яке має 61 сторінку друку, містить 24 документи, листи, петиції і звернення, адресовані до совєтського уряду в Москві і до таких міжнародних організацій, як Організація Об'єднаних Націй, Світова Бабтистська Рада, Міжнародний Червоний Хрест та ін. Петиції, писані поодинокими особами, родинами чи релігійними об'єднаннями, заступаючись за членів родини, чи приналежних до даної релігійної спільноти осіб, вияснюють урядовим чинникам обставини, серед яких їм приходиться жити і практикувати їхні релігійні переконання. Одна з таких петицій розказує, що 2-го травня 1974 р. біля містечка Могилева в недалечкому лісі, де зібрались віруючі у вільний від праці день, міліція відкрила вогонь по зібраних і тяжко поранила 17-літнього Н. І. Лойка; другий документ розказує про смерть о. І. М. Остапенка, що наступила через повішення: в іншому місці згадується, що в'язничні лікарі приписували зумисне М. Д. Барташукові шкідливі ліки, які спричинили цілковиту сліпоту; кілька документів говорять про те, як міліція, разом з місцевими атеїстами, нападає на доми віруючих. Міліція без жадного попередження виважує двері і вривається до помешкань чи домів молитви. Привезені фотографи знімають всіх присутніх і пізніше ці фотографії використовуються на суді, як ніби то „доказовий матеріял"; книжки, біблії, релігійну літературу конфіскують, а прибічники міліції, місцеві атеїсти, „забезпечують" себе усім можливим — забирають радія, годинники, фотокамери тощо. Таких рейдів в останніх місяцях 1974 року відбулося в СССР понад сто. Один лист розказує про весілля молодої пари, яке відбувалося в домі Ф. Г. Тішенка в місті Фрунзе, Кірґізія. В часі тривання шлюбного церемоніялу на подвір'я Тішенка заїхало 16 авт з міліцією і міліційні автобуси. Міліція почала арештувати усіх приявних, конфіскувати вживані вірними релігійні книжечки, ба навіть приватне майно громадян. Брутальна поведінка міліції викликала протест навіть невіруючих спостерігачів і непричасних до шлюбу осіб. Останнім часом уведено також грошове покарання за участь в Богослужбі. Від багатьох вірних міліція жадала 45 і навіть 70 карбованців. Враховуючи, що до домів молитви приходять переважно старші віком люди, які живуть з урядової пенсії, що не перевищує 32 карбованці в місять, це для них дуже жорстока кара. Після деякого часу до домів вірних з'являється міліціонер для стягнення кари. Якщо виявляється, що стягати нема з чого, міліція забирає все, що попадає під руку — подушки, убрання, частини меблів і опісля продає це все на загальній ліцитації. В цьому пляні конфіскується також житлові кватири і доми вірних, а їх самих позбавляється права в будучому такі доми набувати. В „Бюлетені" поміщено також протестне звернення харківської бабтистської церкви до найвищих урядових чинників в Москві і Світового Бабтистського Об'єднання із пропозицією вислати в Україну дослідну комісію ОН для перевірення справи релігійного переслідування християн в УССР. Конґреґація Об'єднаних Християнських Євангельсько-Бабтистських Церков в СССР апелює до Об'єднаних Націй, щоб ця міжнародна установа звернула увагу на потоптання людських прав в СССР та нехтування документу про людські права. Кромі того, Конґреґація звертається до всіх християн в світі молитися за переслідування церкви в СССР, щоб Господь облегшив долю переслідуваних і що б вони, як їхні брати і сестри у вільному світі, могли практикувати вільно свої релігійні почування. В кінці „Бюлетеню" поміщено кільнадесят прізвищ останньо арештованих вірних, яких засуджено на 5 й 10 років ув'язнення, а їхніх дітей перевезено до домів для бездомних дітей для перевиховання.

В Квебеку відбуваються пластові лещетарські табори

(Ю.Ф). В останньому тижні 1974 року в околиці Монт Трембляя, провінція Квебек, Канада, відбуваються три пластові лещетарські табори, організовані куренями УСП і УПС „Бурлаки". В часі від 21 до 28 грудня відбувся лещетарський табір для пластового юнацтва Торонта в числі 98 осіб під проводом пл. сен. Б. Яціва, табір для старшого пластунства з терену ЗСА від 22 грудня до 2 січня 1975 в числі 41 учасників під проводом ст. пл. Р. Михальського, та табір для ст. пластунства і юнацтва з терену ЗСА в числі 48 учасників під проводом пл. сен. І. Гриневича в часі від 26 до 31 грудня ц.р.

Табори пластунів з Торонта та старшопластунські табори відбуваються в тій околиці вже від багатьох років, табір ст. пластунства і юнацтва з терену ЗСА відбувається тут вперше. Учасники таборів переходять інтенсивний лещетарський вишкіл, мають щоденно чотири години інструкцій їзди на лещетах. Вечорі, крім відпочинку, заповнені гутірками на тему лещатарства та на пластові і загальні теми. Учасники таборів зустрічаються щоденно на лещетарських з'їздах, а головно в часі обідового відпочинку в приміщеннях схоронища чути їх веселі розмови та співи. Усі задоволені з таборів, бо мають вигідні приміщення, добрий харч та — що найважливійше — добрий сніг і великий гурт своїх друзів пластунів і пластунок з багатьох пластових станиць, починаючи від Вашинґтону на східньому побережжі по Чикаґо на заході та Боффало і Торонто на півночі.

НЕГРОМАДЯНИ ЗОБОВ'ЯЗАНІ ЗАРЕЄСТРУВАТИСЯ

Вашинґтон. — Іміґраційна і Натуралізаційна Служба пригадує всім негромадянам ЗСА, які живуть в Америці, що вони протягом місяця січня мусять зареєструватися, зголосивши свої адреси цій Службі. Формулярі можна одержати в кожному поштовому уряді, а також у всіх бюрах Іміґраційної і Натуралізаційної Служби.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

На прощання старому рокові

Заки це останнє в 1974-му році число „Свободи" дійде до більшости її читачів, на їхніх стінах чи столах буде вже не тільки обернена картка нового місяця, але й року. „Старий" вже 1974-ий рік відходить на склад історії, але багато дечого з того, що він нам приніс, доброго чи злого, ще „покутуватиме" між нами і з нами. Тому й хочеться, на прощання Старому Рокові, бодай кількома словами згадати найважливіше з того, що він нам приніс та що залишається нам в спадщині від нього на новий Рік Божий 1975-ий.

Коли мова про наше українське життя в Новому Світі, зокрема в Америці, 1974-ий рік можна б поділити на майже рівні дві частини, одна з яких була сповнена турботами і всілякими активностями у наших власних справах, а друга, натомість, позначилася розгорненою на найширшу скалю активністю в користь нашого поневоленого народу та його мучеників.

Рік 1974-ий почався і майже до кінця червня проходив під знаком в багатьох відношеннях рішальних в нашому житті конвенцій Українського Народного та інших Союзів. Крім звичайних передконвенційних і конвенційних організаційних кампаній та в більшій чи меншій мірі стандартної технічної підготови до конвенцій, було чимало і всілякого позакулісового шуму-гуку, зокрема коли мова про вибір керівних органів цих наших важливих, давніх установ. Проте, на самих конвенціях та в їх результаті до більших змін не прийшло, в кожному разі не прийшло до таких змін, які могли б заважити на основніших змінах як у самих Союзах, так і в громаді. Отже, можна б сміло твердити, що в першій половині 1974-го року в нашій громаді не заіснувала така подія, яку можна б оправдано зарахувати до „історичних", можливо, за винятком завершення найбільшої у вільному світі 15-поверхової Української Будівлі УНСоюзу.

Під цілком іншим аспектом стояла друга половина того 1974-го року. Вже тоді, як починався „рух" з конвенціями наших Союзів, наші центральні репрезентації: Світовий Конґрес Вільних Українців та Комітет Українців Канади і Український Конґресовий Комітет Америки самі, чи в їх імені або під їх протекторатом, почала розгортатись ведена у відповідній мірі вже раніше акція оборони людських прав в Україні, зокрема безправно засуджених і тортурованих у в'язницях, концентраційних таборах і в божевільнях діячів української культури та інтелектуалістів. Цю акцію вже можна б оправдано зарахувати до історичних в багатьох відношеннях. Історія бо запише, що головну, часто ініціятивну ролю в цій акції відіграла наша студентська молодь. Також за історичний можна вважати факт, що акція не обмежилася до самих тільки українських громад, але таки справді вийшла на найширше крайове і навіть міжнародне поле та стала міжнародною проблемою. Очевидно, що постава ув'язнених в Совєтському Союзі українців, зокрема героїчна постава Валентина Мороза у Владимірській тюрмі та акція в його обороні його дружини Раїси були в цьому рішальними факторами. Черговим преважливим аспектом тієї акції в обороні людських прав в Україні треба вважати її масовість, про що свідчать численні демонстрації, збори і віча та, головно, тисячі і десятки тисяч листів до законодавців та до Президента. Дальше, незамітним, але чи не найважливішим „побічним наслідком" тієї акції є замітне в наших громадах, як і в поодиноких людях відчуття глибокого духового зв'язку з українським народом, відсвіження та оживлення приспаної часом і віддаллю справжньої рідности, тієї духової спільнотности, що може стати джерелом нової сили, нової енергії, нової активности і нових надій для всіх українців, як у розсіянні, так і на рідній і все ще не своїй землі сущих.

З такими міркуваннями прощаємо Старий 1974-ий та зустрічаємо Новий 1975-ий рік.

Святий Рік

Проголосивши в день Різдва Христового 25 грудня ц. р. новий 1975-ий рік Святим Роком, Папа Павло УІ назвав його „Роком примирення і обнови". Це не пусті гасла. Вони стосуються реальних відносин однаково у Католицькій, як узагалі у Християнській Церкві, вони стосуються відносин між християнізмом й іншими віровизнаннями, які вірять в одного Бога, і вони стосуються відносин у всьому сучасному світі. Тому Святий Рік має куди ширше і глибше значення, як тільки внутрішня подія у Католицькій Церкві. Це черговий ступінь на шляху до екуменізму і це пригадка всім віруючим людям у широкому світі, що пора глянути вглиб себе, перевірити своє відношення до Всевишнього і всього земного довкілля. Хоча традиція Святого Року сягає ген до 1300 року, проте особливі сучасні відносини у Католицькій Церкві, в інших Церквах, у всьому духовому світі та в міжнародних відносинах спеціяльно вимагають примирення і обнови. Вони вимагають звороту в сторону духових вартостей, усвідомлення, що ненависть між людьми і народами та ворожнеча між визнавцями одного Творця, ці і їм подібні лиха доводять до загибелі, не тільки до загину душ, але й загину цього світу у буквальному розумінні.

Тому відповідальна міжнародна преса поставилася дуже поважно і з найбільшим признанням до проголошення Папою Святого Року, вбачаючи в Папі знову того духового лідера, який здає собі справу із заколоту в сучасному світі та потреби впорядкування його. Павло УІ закликає, щоби Католицька Церква була „одною згідливою родиною членів з різними поглядами", бо тільки тоді Католицька Церква матиме більший успіх у своїх екуменічних зусиллях та з її голосом будуть більше рахуватися володарі цього світу.

Святий Рік 1975 стосується всіх людей, які з віри у Всевишнього і з релігійного культу повинні черпати свою обнову. Тільки тоді, коли світ обновить себе і стане одностайним і сильним — він зможе з успіхом прийняти всі незчисленні виклики теперішньої грізної доби.

Микола Лівицький

ЩЕ ПРО РЕВОЛЮЦІЮ І ЕВОЛЮЦІЮ

Сьома Сесія Української Національної Ради, що відбулася в грудні 1972 року, прийняла резолюції, в яких, між іншим, є такий уступ: „Сьома сесія УНРади рішуче відкидає всякі надії на еволюцію, лібералізацію чи демократизацію тоталітарного режиму в російсько-совєтській імперії... Тільки революційне знищення цього нелюдського режиму й упадок імперії може і принесе визволення й незалежність для українського й інших поневолених народів".

Ще перед сьомою сесією і після того, я у своїх виступах чи в статтях не раз також твердив, що українська визвольна політика повинна орієнтуватися не на еволюційні зміни в СССР в напрямку лібералізації чи демократизації режиму в ньому, а на знесення російсько-совєтської імперії й тоталітарного режиму в ній шляхом революційного вибуху, що настане в тих чи інших обставинах і в більш чи менш віддаленому майбутньому. З цього з мене зробили „революціонера", що закликає до революції, яка, мовляв, у нинішніх умовах в СССР неможлива до здійснення; закидали мені, що я хочу „робити революцію" на чужині — замість того, щоб продістатися в Україну і там піти в революційне підпілля; врешті дехто твердив, що я є противник всяких еволюційних процесів в Україні і в цілому СССР, протиставляючи буцімто ці еволюційні процеси революції. І тому я хотів би поробити деякі устійнення, щоб не ширилися хибні погляди про моє справжнє наставлення в цих справах.

Ясна річ, що революція не може робитися з чужини, і я не претендую на те, щоб таку революцію викликати, а значить і „не заслужив" на почесне ім'я революціонера. І так само ясна річ, що еволюційних процесів не можна протиставити кінцевому „революційному вибухові". Бо в багатьох випадках еволюційні процеси являють собою ніщо інше, як підготову до отого кінцевого революційного вибуху. Так було, напр., в царській Росії, де довгими десятиліттями діяли революційні організації, які не мали ілюзій, що революція можлива відразу або в якомусь короткому часі, але які проповідували, що царський режим упаде в кінечному результаті наслідком революції. Так теж і сталося, хоч на місце царського прийшов не ліпший большевицький режим, але це справи не міняє.

Якщо я не раз вживав вислову „наростаюча революція" (це те, що, на мою думку, ми спостерігаємо в СССР), то оце слово „наростаюча" — це, власне, і є ті еволюційні процеси, які, безумовно, сьогодні відбуваються в російсько - совєтській імперії, але які в кінцевому результаті приведуть до революційного вибуху. В цьому і є вся суть проблеми і, можливо, різниця в поглядах різних нині існуючих серед українців на чужині політичних напрямків.

Якщо хтось уважає, що еволюційні процеси, оте, як я називаю, „наростання революції", приведуть до того, що тоталітарний режим в СССР піде на поступки, на реформи, на справжню демократизацію чи лібералізацію (наслідком чого можна буде навіть здійснити „усамостійнення" окупаційного режиму в Україні, що існує у формі Української Совєтської Соціялістичної Республіки), — то це, на мій погляд, нереальна ілюзія і жахлива помилка. Бо нинішні процеси в СССР (і т. зв. леґальна опозиція і домагання певних реформ і, врешті, дія підпільно - революційних організацій, — все це разом, про що я не раз говорив чи писав) ведуть до, як сказано вище, революційного вибуху, а не до якоїсь „лібералізації", що її згори мав би „дати" нинішній московський провід.

Якщо в царській Росії можна ще було „виривати" якісь реформи, то це цілком неможливо в умовах диктаторсько - поліційного й імперіялістичного режиму в СССР. Це, між іншим, добре розуміють і самі російські дисиденти, які, властиво, не від того, щоб затримати імперію, але які вважають, що для такого затримання потрібні, саме, лібералізаційні реформи. Але ці російські дисиденти самі приходять до переконання, що нинішній режим в СССР не є здібний до лібералізації. Про це вони вже не раз твердили. Справді, якби під впливом народних мас (як цього дехто сподівається) совєтський провід пішов на якісь реформи, то це захитало б його існування: хто починає з реформ, той далі мусить іти цією дорогою, себто іти до свого упадку. Це добре розуміють пани Кремлю, а тому вони, — замість реформ, хоч і граються часом принадними гаслами і не щадять обіцянок про „покращання умов життя", — все більше „затискають", повертаючись до метод сталінізму. Хто може твердити про можливість лібералізації режиму в обличчі того, що діється не тільки з нашим Морозом і багатьма іншими, йому подібними, але й з такими російськими дисидентами, як Сахаров, Солженіцин і т. д.?!

Якби собі уявити, що під впливом „усвідомлення" мас і під натиском цих же мас, режим уже так послаб, що готовий був би піти на справжні демократичні реформи, то це означало б лише те, що революція уже „наросла". І тоді прийшов би час на отой революційний вибух, наслідком якого постала б можливість не тільки „покращання умов" й лібералізації режиму, а повного визволення поневолених Москвою народів і відновлення їх суверенних держав.

Коли цей час настане? Гратися в пророцтва немає чого. Але він наближається: і через господарські труднощі в совєтах, і через спротив усіх поневолених народів, і через рух тих же самих російських дисидентів, і через можливі зовнішні комплікації для СССР, що не є виключене, і через оті всі „еволюційні процеси", які відбуваються в СССР, — отже, таки, через „наростаючу революцію"!

Леся Лисак

ПІД НОВИЙ РІК

Хто не застановлявся над тим, чому саме під Новий Рік бажають собі взаємно щастя, здоров'я, всякого добра? Чому музикою, танками, забавами й балями вітають його прихід? Адже з кожним роком людина не молодшає, а навпаки. Чому ж така хвиля побажань і людських радощів? Чи не тому, що в людському розумінні кожний новий рік — це початок нового, це надія? Надія, що якраз у цьому році, що починається, повинно б бути краще, як було. Чи уявляєте собі, що означало б життя без надії?..

Можливо, хтось із скептиків чи циніків зразу заперечить. Скаже, може, що надія, це — делікатно кажучи — легкий самообман. Не вірте цьому. Скептики й циніки — це в суті нещасливі люди, яким щось не повелося і внаслідок цього вони стали огірченими. Тільки вони надто горді, щоб до цього признатися. Але й скептики й циніки, в глибині власної душі, коли ніхто не знає і не бачить, теж леліють якусь надію. Ніколи не повірю, щоб якась людина хотіла жити бодай без дрібки якоїсь надії.

Бажають собі люди під Новий Рік щастя. Не знаю дефініції щастя, та знаю, що воно мусить бути сонцем життя. Хто б хотів перебувати з власної волі у постійній темряві? Щастя — це дуже широке поняття. І дуже індивідуальне. Для одних щастям є добрі діти. Для іншого — успіх у його праці. Ще для когось — здоров'я. Здоров'я тих, яких вони люблять, і власне здоров'я. І побажання кріпкого здоров'я теж входять у традиційні новорічні віншування.

Не знаю, чи є людина, яка б назвала себе стовідсотково здоровою. Мабуть до кожного навідується, хай і зрідка, якесь недомагання, якась, хай і неважка недуга. Та людина, у якої справді слабке здоров'я, дякує Богові за кожний, прожитий без болю, день. Дай нам Господи Боже, якнайбільше таких днів, коли ніщо не болить!

Бажають собі люди під Новий Рік ще й усякого добра. Добро, здається, таке самозрозуміле слово, та яке ж воно безмежно широкі! Д о б р о — п р о т и в е н с т в о лиха, добро — відсутність нещасть, несправедливости, кривди, наруги, знущань. Добро — найвищий людський ідеал. Та чому я сказала „людський"? Може якраз навпаки, може цей ідеал прийшов від Творця світу?

Добро — це теж відсутність усякого страху. Цим разом уже людського. Страху за життя найдорожчих і за власне життя. Хто його, страху, у теперішню пору не досвідчає? Хтось боїться нападу бандитів - хуліганів. Інший боїться стати жертвою нещасливого випадку, каліцтва. Ще інший побоюється навіть за працю, яка є джерелом прожитку родини. Хто з нас не мусить щоденно приборкувати у власному серці нищівну силу, якою є страх? Чи так завжди було, чи може останніми часами є... трохи гірше, як колись?

Ні, ні! — не так повинні звучати новорічні побажання! Не роздумуваннями про те, що болюче й неприємне! Найгірше лихо, яке можна зовсім несвідомо заподіяти людині, це захитати її віру в себе саму! Залякати її, применшити її вартість, умовити її, що вона квола. Навіть кволі тілом люди хочуть бути сильними духом. Часто вони є. Як не міркували б матеріялісти, але сила людини у силі її душі, її мисленні. Страшенне знищення сіють ті, які — часто несвідомо — нерозважно чи еґоїстично, впоюють у людину почуття меншевартости. Не дай, Господи, нікому цього досвідчати у Новому Році, який бажаємо бачити кращим за попередній!

Не знаю, скільки людей справді глибоко вірить у братолюбіє. Тобто, не тільки вірить, але і його практикує. Гарні слова чуються часто. Та чи супроводжують їх такі ж діла? Дай нам, Милостивий Господи, щоб у Новому Році слова й діла, — ті добрі і шляхетні, — завжди йшли впарі...

Казала колись народна мудрість, що кожний є ковалем своєї долі. Ця сама народна мудрість ствердила теж, що без Бога ані до порога. Чи не варто б під Новий Рік сполучити ці дві думки в одне? А саме, просячи Божої допомоги й опіки, поступати й діяти так, щоб не було розбіжности між ідеями і їхнім здійсненням?

І щоб ці дії відбувалися теж в дусі народного прислів'я, яке каже: „не чини другому, що тобі немило"! Може б тоді дійшло до кращого співжиття тих усіх, які не могли — скажімо — погодитися в минулому році? І може б від гармонійности і доброї волі — дні стали кращими? Такими, що їх можна назвати бодай трішки щасливими?

Якщо б це все сповнилося, тоді залишається ще тільки раз повторити: дай, нам Господи, усім здоров'я у цьому Новому Році. Здоров'я тіла й душі. А коли їх матимемо, то з іншими турботами, такими, як матеріяльні, вже собі якось порадимо!

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

РОЗКІШ, НА ЯКУ НЕ МОЖЕМО СОБІ ДОЗВОЛИТИ

На сторінках „Свободи" розгорнулась широка дискусія навколо проблеми мішаних подруж. Здається, ще на жадну тему не було такого відгуку, при чому, не тільки „звичайні" читачі, а й знані громадські діячі та мистці беруть слово. Це значить, що проблема ця має велике, не просто собі особисте чи „сімейне" значення, а значення всенародне, важливе для існування української еміґрації і взагалі українського народу.

Люди одружуються звичайно, в досить молодім віці, — в такім віці, коли не хочеться тверезо думати категоріями старшого покоління, особливо в часи бунту проти батьківського авторитету. В тумані романтичної закоханости молодій парі здається що проблем не буде, що велика любов усі труднощі подолає. Якби ж то можна знати наперед, що те „шалене кохання" швидко промине, а його заступить — або не заступить — інша, тверезіша, тривала, основана на взаємнім розумінні, пошані й спільних інтересах любов. Тоді то й озиваються національні розбіжності. Тоді стає незрозумілим, чому чоловік не хоче йти до української церкви, не хоче святкувати Різдво за старим стилем, спить на українських виставах (якщо згодиться на них піти). А спить він не так тому, що вистав не любить, як тому, що він їх таки не розуміє. Приведеш чоловіка в гості до батьків — і розмова штучно точиться англійською мовою, з той час, коли до одруження дочка в сім'ї говорила тільки по-українськи... Там, де молодь перейшла на англійську мову ще раніше, це не робить такої травми, як там, де досі любо й мило говорили по-українськи.

З другого боку, як можна від чоловіка вимагати, щоб він відрікся від своєї ірляндської чи італійської національности, коли від наших дітей ми вимагаємо, щоб у мішаних подружжях вони лишились українцями? Як можна вживати такого подвійного стандарту? На мою думку, годі сподіватися, що одруженням з чужинцями ми придбаємо собі „вихристів" на українство. В найкращім випадку, ми можемо придбати людей, прихильних до нашої справи, — і за це мусимо їм бути вдячними.

Інакше було б у своїй державі. Там одруження з людьми інших національностей було б не тільки нормальне, але й у певній мірі побажане. Ввійшовши в українську сім'ю, людина іншої національности охоче вивчила б українську мову, бо ж це — державна мова країни, і колізії не сталося б. Українці ж мали б нагоду більше обізнатися із звичаями інших національностей і взяти від них те, що добре, так, як в чужих країнах беруть найкраще від нас, часто не даючи нам за те кредиту (а це вже річ не дуже етична, і має вона свою негарну назву...)

Але ми не в своїй державі. Ми в діяспорі, де кожний свідомий українець — великий скарб, що його ми не можемо дозволити собі втратити. Якщо ми тих скарбів втратимо забагато, то збанкрутуємо, і нікому буде зберігати в вільнім світі, що намагається знищити ворог на рідній землі. Врешті, молоді у нас багато, ми числимось не десятками, а сотнями тисяч; не бракує місць і нагод для молоді з усіх кутків американського континенту, та навіть із усього світу, зустрітись і познайомитись, і на кожний смак може знайтись українська пара, якщо тільки не відмовлятись від шукань. Навіщо брати перше, що трапиться, те, що коло тебе, коли задля такої важливої справи, як одруження, а за тим — виховання дітей, варт трохи почекати й добре роздивитися навколо!

Ганна Черінь

Чикаґо

НЕСПОДІВАНКА

До моїх рук потрапила вельми цінна книжка — антологія новішої української великодньої поезії під назвою „Великодні дзвони". Склав її чернецький василіянин о. Гліб Григорій Кінах, а оприлюднило видавництво ОО. Василіян у Римі. В антології поміщено великодні поезії майже ста авторів, які своїми творами славлять Христове Воскресіння, поглиблюють зміст Українського Великодня!

З приємністю я натрапив в антології (стор. 217 і 218) на передруки моїх віршів „Велика П'ятниця" і „Проскура" (до речі, віршів для мене особливих в інтимному розумінні, бо вони присвячені моїй Мамі!). Обидві поезії 15 років тому були в літературному д о д атку „Свободи", їх передрукувала українська періодика, в тому числі „Українець" у Парижі, звідки взято до антології тексти. Ці вірші поміщено також в моїй збірці „Багаття", виданій 1959-го року в Ню Йорку. Яке ж було моє здивовання, коли я побачив, що в антології мої поезії передруковано (я схильний думати, що через недогляд!) серед віршів Дмитра Штикала. Ні всередині, ні в змісті наприкінці антології перед моїми віршами немає мого імени. Мабуть і сам Дмитро Штикало знизував би плечима, дивуючись також, як це він став автором віршів, яких ніколи не писав.

Микола Щербак

Мейплвуд, Н. Дж.

Микола Галів

ДРУГА КНИЖКА „АРХІПЕЛАҐ ҐУЛаґ"

7

Досвід Солженіцина з кримінальними зовсім відмінний; вони інші, як про них розписувалися в літературі. Тепер, після такого довгого панування большевицької системи, варто оглянутися й упевнитися, хто кого перевиховав. Чекісти — злочинців, чи навпаки. Психологія злочинців проста і доступна до засвоєння:

1. Хочу жити і насолоджуватися, а на інших на...

2. Того право, хто сильніший.

3. Тебе не довбають — не підмахуй! (Це значить, якщо б'ють не тебе, не заступайся за тих, кого б'ють. Чекай своєї черги). Бити покорених ворогів, тих, що впали, тих, що зв'язані і не можуть боронитися! Відомий закон. Так робив Гітлер. Так робив Сталін. Щож злочинці робили на засланні? Коли треба було вкрасти в умираючого, вони крали. Коли треба було із замерзаючого зняти послідні штани, — вони здіймали. Їх лозунґ — „помри ти сьогодні, а я завтра". Ну, може, правда, вони патріоти! Чому вони не крадуть державного, чому не граблять дач? Чому не зупиняють довгих чорних автомобілів? Може тому, що сподіваються там зустріти переможця Колчака? Ні, не тому, що автомобілі й дачі добре хоронені, а магазини й склади знаходяться під законом. Але тому, що реаліст Сталін давно зрозумів, як треба „перевиховати" злочинців. Він перекинув їх енерґію на інші об'єкти, нацькував їх на громадян власної країни.

Ось такі закони панували 30 років аж до 1947 р.: за державну, військову провину уважали крадіж порожньої скриньки з складу. За украдені три барaболі з колгоспу — десять літ! (А з 1947 р. і двадцять). Зате вільною крадіжкою було обікрасти мешкання, забрати все на тягарове авто і повезти. За таке, якщо не було вбивства, давалося — один рік, а іноді лише 6 місяців. Коментарі зайві. Злодії, це добре зрозуміли. У двадцяті, тридцяті, сорокові і п'ятидесяті роки, хто не пам'ятає, як вічно висіла небезпека над громадянами: не йди, коли темно; не повертай пізно; не носи із собою годинника, не май з собою грошей, не залишай без нікого помешкання. Замки!? Собаки!? Відомо, що поліція не шукала злочинців щоби собі не утруднювати життя...

Солженіцин поруч багатьох інших прикладів, находить сильветку однієї жінки, що належала до „блатних". Вона називалася Береговая, і про неї є в літописі Волгоканала. Де вона тільки була, у різних тюрмах, всюди хуліганила. В жовтні, коли похолоднішало, пішла до лікаря без жадної хвороби і попросила (з ножем у рукаві) кілька днів вільного. Лікар „охоче" (!) погодився. Настоятелькою була стара подруга Берегової, і вже від себе додала й два тижні відпочинку, але викоп землі за Береговою числився. Хтось мусів цю працю за неї робити. Коли Полякова сказала їй, що вже час повертатись на працю, Береговая відмовилась і сказала, що вона не піде копати землю, поки не розкриє махінацій Полякової. Береговая не виявила їй найменшої вдячности! Домагалася зустрічі з відповідальними в таборі. За якісь „заслуги" вона відразу стала бриґадиром відстаючої чоловічої бригади. Згодом — завідуючою на місце Полякової, а опісля — навіть виховницею жіночого бараку. („ця... картографка і злодійка!). Після цього — начальником будівельного відділу. „На всіх червоних дошках Дит-лаґа пишалась ця зубата сука"... „Її руки вміють бити мужчин, очі у неї відьмині!"

Злодії й грабіжники робили всякі насильства. Виламували у старих віком золоті зуби. Литовців топили в кльозетах за те, що ті відмовлялися віддати їм посилку з дому. Злодії убивали першого ліпшого камерника, щоби тільки затіяти нове слідство і суд, щоби радше в тюрмі пересидіти зиму, вийти з суворого табору. Що ж тоді говорити про такі дрібнички, як когось роздягти, чи роззути на морозі, чи відібрати в такого самого в'язня кусок хліба.

Солженіцин у своїй цінній праці не поминає малолітніх, які також солідно записані в історії Архіпелаґу. Нормально, перед кожною людиною постає питання, за яким законом розглядалися переступи малолітніх. Їх судили за законом кримінального права, — як за крадіж, насильство й убивство. При засудах малолітніх була інструкція, щоби їх не судити „на всю катушку", себто не на повну пару, як дорослих. За збирання колосків дітям, — для яких був „кращим другом і батьком" Сталін, — ліпили вісім (!) років заслання. Чотирнадцятилітню Ліду, що йшла вздовж вулиці й збирала зерно, яке розсипалося з тягарового авта, засудили на три роки.

Автор книжки підмічує цікавий момент, який надається для окремої соціологічної студії. Малолітні, коли ще жили на волі в біді, а не роскошах, зривали колосся, напихали кишені бараболею, запізнювались на працю і т. д., вони добре зрозуміли, що життя не спирається на справедливості. На Архіпелаґу вони себе тільки утвердили в переконанні, що існує незаперечне право сильнішого. Малолітні за кільканадцять днів на Архіпелаґу ставали звірами без всіх етичних норм. Вони засвоїли собі девіз: — „якщо є зуби слабші твоїх — виривай з них кусок, він — твій". Юра Ярмолак ще 12-літнім бачив довкола себе багато злодійств, спекуляції, обманів, і вирішив для себе своє життя так: — не краде й не обманює той, хто боїться. А я не хочу нічого боятися. „Це значить: буде красти, обманювати. Він розкусив „любимого батька" і написав листівку: „Долой Сталина! Да здраствует Ленин!" Його зловили і засудили за 58-10 статтею.

(Продовження буде)

ЗВЕРНЕННЯ

ВОСЬМОГО ВЕЛИКОГО ЗБОРУ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ НА РІДНИХ ЗЕМЛЯХ І В РОЗСІЯННІ

Восьмий Великий Збір Українських Націоналістів, що відбувся 28-30-го листопада 1974 р. в одному з міст північно - американського континенту, шле свій привіт українському народові на Рідних Землях і в розсіянні.

Ми — українські націоналісти, згуртовані довкола Організації Українських Націоналістів, що під проводом полк. Євгена Коновальця, полк. Андрія Мельника, а тепер Олега Штуля-Ждановича несла й несе прапор боротьби за суверенність Української Народної Республіки, перебравши його з рук забитого московським окупантом Головного Отамана Симона Петлюри.

Ми глибоко переживаємо факт, що московський займанець в Україні знову повертається до горезвісних метод сталінського терору. Якщо число кривавих жертв може й менше, як за часів Єжова й Берії, то зате сучасні червоні російські царі посилили заходи, якими намагаються затерти національне обличчя поневолених народів, влити їх у вимріяне царськими імперіялістами й ідеологами імперії „російське море", що його для прикраси назвали „совєтським народом".

Український народ зазнає нещадного господарського визиску: його природні багатства, сільське господарство, плоди промисловости йдуть на збагачення московського центру та на реалізацію імперських цілей.

Духове життя нашого народу здушується: історія зазнає безсоромного фальшування, культура й тисячолітні національні та державницькі традиції — жорстокого нищення. Москва намагається змести з лиця землі навіть мистецькі пам'ятки й саму мову, які є душею народу. Вона руйнує навіть християнські основи нашої духовости.

Українська наука вложена в прокрустове ложе однобічности. Гуманістичні й суспільні науки змушені вкладатися у вузькі рами збанкрутованої марксистської догми. Економічні, природознавчі й технічі науки не мають змоги бути на рівні осягів вільного світу. Найвищі наукові установи підлягають обмосковленню та включенню у „всесоюзне підпорядкування" Москві, яке виключає прямий контакт із міжнародним форумом, зводить їх до провінційности, ще гіршої, як за часів чорної реакції царизму.

Наукові публікації, література й преса позбавлені мінімальної свободи: це лише партійні офіціози, писані скаліченою українською мовою.

Ще гірше положення тієї частини українського народу, що наслідком прямого насилля, чи посередніх репресій опинилися в розсіянні на просторах імперії поза межами УССР, або на насильно від України відрізаних етнографічних землях. Там нема жадної української школи, ні одного часопису українською мовою, книжку можна отримати тільки з великим зусиллям, а то й ризиком запідозрення „у націоналізмі".

Усе це — вислiди московського імперіялізму, перестарілої системи колоніялізму, останньою опорою якої являється т. зв. СССР. І проти цього сорому нашої доби ведуть боротьбу всі поневолені народи, а в першій лінії змагань стоїть народ український. Разом із борцями за свободу й державну суверенність в Україні стоїть також та частина українського народу, що опинилася поза межами Батьківщини. У цій боротьбі стоїмо й ми — українські націоналісти поза межами московської імперії. Стоїмо плече-в-плече з іншими народами, що підіймаються до бою із московським колоніялізмом.

Усі ми — білоруси й українці, казахи і татари, туркмени й грузини, естонці й узбеки, литовці й чеченці та інші народи — однаково загрожені русифікацією. Нас однаково переслідують на рідних землях і поза їх межами, нас однаково хочуть втопити в трясовині „совєтського народу". Мало того, виселюючи нас поза межі рідних земель, нас навіть хочуть на поодиноких територіях робити знаряддям русифікації колонізованих. Тому лише спільними зусиллями зможемо скинути ненависте ярмо большевицького Кремля, який пішов у новий наступ на наше фізичне і духове знищення.

Та частина українського народу, яка була змушена московським окупантом покинути Рідні Землі й тимчасово поселитися у різних частинах вільного світу, перебрала на себе обов'язок зберігати, плекати й розвивати українські державницькі традиції, розпрацьовувати й поширювати основи політики визволення, в міру своїх сил збагачувати українську науку й культуру. Доказом цього є подивугідна й плянова організація та розбудова українських Церков, наукова й дослідницька праця з численними виданнями, праця установ, професійних організацій, плекання народної культури, розбудова українського шкільництва тощо.

Разом з цим політичні формації поглиблюють українську політичну думку й разом з усією спільнотою у вільному світі докладають усіх зусиль для ширення правди про Україну, здобування приятелів для справедливих домагань української нації бути сувереном на своїй прадідівській землі.

Ми, українські націоналісти, почуваємо себе невідтучними членами єдиної української національної родини. Нас не відірве від цілости народу жадна сила. Загрожені українці у вільному світі асиміляцією дітей, і всі спільно мусимо боротися проти цієї загрози. Ви можете подати нам допомогу вашою творчістю в Україні й вашим спротивом та боротьбою.

В ім'я єдности народу і його змагань, ми прирікаємо всі наші сили використати для розголосу у світі боротьби й геройства та страждань тієї частини нашого народу, що опинилася в московсько - большевицькій неволі, на мобілізацію вільнолюбної світової опінії по вашому боці.

Щоб збільшити наші можливості в цьому напрямі, VIII Великий Збір Українських Націоналістів ухвалив — не припиняти зусиль для єднання сил української спільноти в усьому світі, для боротьби з ворожими розкладницькими акціями, з фальшуванням дійсности, з його намаганнями приховати боротьбу в Україні, замовчати її вияви та самопосвяту борців. Одночасно VIII ВЗУН ухвалив — ще більше сил української спільноти у вільному світі кинути на безпосередню боротьбу з московським займанцем.

Ми знаємо труднощі наших братів в Україні й поза межами УССР в тюрмі народів. Ми глибоко переживаємо страждання і відданість борців. Ми з усім українським народом змагатимемося за те, щоб зміцнити фронт боротьби проти московського імперіялізму й колоніялізму. Разом шукаймо способів координувати боротьбу всіх поневолених народів за визволення, бо тільки таким шляхом боротьби можна розвалити останню у світі колоніяльну імперію, якою залишився СССР. Нехай нас не демоpалізує наївність західних країн, що шукають співжиття та „детанту" із нашим поневолювачем. Уряди цих країн ідуть на жаль шляхом найменшого спротиву. Але в усьому світі наростають сили визволення, доба колоніялізму кінчається. Постали закономірні протиріччя та ворожнеча між двома велетнями комунізму. Під ударами визвольних сил поневолених народів розвалилися імперії чорної реакції, під нашими спільними ударами впаде також імперія червоної московської реакції.

Страждання ув'язнених, завзяття бійців за свобод по обидва боки залізної заслони, сльози їхніх родин впадуть прокляттям і помстою на поневолювачів. Спільними силами розвалимо імперію і на її руїнах постануть вільні держави вільних народів, щоб здійснилася мрія Т. Шевченка: „І буде син, і буде мати, і будуть люди на землі".

Кожна частина нашого народу, залежно від обставин, нехай сама визначує собі засоби й методи боротьби. Але нехай ніхто з нас не тратить відчуття кінцевої мети: державної суверенности, бо тільки в суверенній державі може народ справді розвиватися, рости та сповняти своє історичне призначення. Нехай ніхто з нас не забуває, що тільки боротьба доводить до мети, що тільки шляхом жертви, а не самозбереження ушляхетнюється людина й визволяються народи, як це заявив і стверджує безприкладною жертвою Валентин Мороз і його друзі.

Тож зобов'яжімося усі до боротьби й до жертви, кожен у міру своїх сил. Без боротьби загинули мільйони від голоду, дальші мільйони загинули у тюрмах та концтаборах. Коли зменшився страх поневолених, зменшилась нахабність поневолювачів. Коли поступаються вони одним, мусітимуть поступитися й іншим народам, коли ці народи справді спільними силами й масово виявляють свою незламність. Тож — спільними силами вперед; До боротьби і перемоги!

30 листопада 1974 р.

Президія Восьмого Великого Збору Українських Націоналістів

ЗВЕРНЕННЯ

ПРОВОДУ ОУН ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА ВИЗВОЛЬНИЙ ФОНД ОУН — НАРОДНІЙ ФОНД БОРОТЬБИ

УКРАЇНЦІ!

Терор, що з чимраз більшою силою шаліє в Україні, де брежнєвська кліка привертає сталінські методи правління, нелюдський визиск позбавлених усіх прав людей, безоглядна політика русифікації, жорстоке здушування свободи вислову і творчости, з неминучістю наближають серед поневолених Москвою народів революційний вибух і — прихід свободи. Збудований на крові і кістках мільйонів жертв, московський колоніяльний імперії, не зважаючи на економічну та технічну підтримку Заходу і облудний „детант", приходить край, і виразники інтересів панівної в СССР кляси силкуються рятувати збанкрутовану, анахронічну комуністичну ідеологію, розпалюючи в російському народ звірячий шовінізм, що далеко перевершує шовінізм царської „чорної сотні". Найбільшим своїм ворогом, найгрізнішою небезпекою для червоної імперії вважають вони націоналізм, передусім український.

У цей кризовий період завдання української спільноти поза межами України особливо великі. Свідома цього Організація Українських Націоналістів гуртує українських патріотів, розкинених по всіх континентах світу, для активної допомоги Батьківщині.

Довідуємося з преси, що з СССР у чимраз більшому числі прибувають на Захід вислані московсько - совєтським урядом російські і жидівські дисиденти. Чому немає поміж ними українців — Мороза, Караванського, Калинців та інших українських мучеників антинародного режиму? Бо вислані дисиденти протестують проти порушувань ленінських канонів і вимагають поліпшення режиму, а українські домагаються для України волі й незалежности. Вони — найстрашніші вороги Москви, і Москва боїться їх випустити зі своїх закривавлених пазурів.

1974 рік проходить під гаслом оборони Мороза, який символізує своєю геройчною постаттю дух нескореної України. „Що ж, будемо битись! — заявив після „суду" над ним Валентин Мороз. — Саме тепер, коли один написав покаянну заяву, другий перекваліфікувався на перекладача, — саме тепер потрібно, щоб хтось показав приклад твердости і одним махом змив це гнітюче враження, яке створилося після відходу деяких людей від справжньої громадської діяльности. Випало мені. Тяжка це місія..."

Ці слова Мороза золотими літерами будуть вписані в книгу змагань української нації до волі.

Численні пікетування совєтських амбасад, сотні тисяч летючок, голодівки, що їх переводили ОУВФ, а насамперед молодь, — все це не могло не зворушити світової опінії. Тепер, як ніколи, нам треба увійти у „велику пресу", в радіо й телевізію, що день-у-день інформують світ про актуальні події. Нині українська справа — найактуальніша проблема, від якої залежить доля світу. Але світ про неї нас ще замало. І для цього потрібні великі фонди, — щоб оплачувати радіопрограми, гонорувати чільних чужинецьких публіцистів, які винесли б українську справу на світовий форум. Потрібні також великі фонди на укладання і видавання чужими мовами антисовєтської, антикомуністичної, антимосковсько - імперської літератури, матеріялів, надсиланих з України, поширювання їх серед народів вільного світу і народів, поневолених Москвою.

Політично - дипломатичні акції, що їх ведуть провідні члени ОУН й АБН в міжнародних антикомуністичних організаціях, постійна інформаційна діяльність серед чужинецьких урядових, політичних, наукових і культурних кругів у користь українського народу, присвячені цій справі наші часописи і журнали — все це вимагає щораз більших трудів і коштів.

В наслідок руху спротиву в Україні, в наслідок зусиль української спільноти в західньому світі, а передусім Організацій Українського Визвольного Фронту, прокинулись зі стану байдужости значна частина нашої молоді, чужинецькі науковці, політики, церковні кола.

В обороні Мороза та його друзів - однодумців стає вся чесна, відповідальна за майбутність своїх націй частина людства. На міжнародних конференціях, в яких найактивнішу участь бере АБН на чолі з Ярославом Стецьком, схвалюються резолюції в обороні цих героїв, в обороні України. А кожна така конференція коштує великі гроші.

Організація Українських Націоналістів - революціонерів, шлях боротьби якої вистелений тисячами й тисячами жертв, завжди йшла зі своїм народом і завжди лише на підтримку свого народу спиралась. Незалежну, безкомпромісову самостійницьку політику успішно можна вести тільки своїми людьми і своїми фондами.

Минулого року велика українська громада щедро жертвувала на визвольну справу. Напевно й цього року кожний український патріот щедрою рукою і з щирим серцем складе традиційний даток на ВИЗВОЛЬНИЙ ФОНД — НАРОДНИЙ ФОНД БОРОТЬБИ.

Слава Україні!
ПРОВІД ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

Бостон відзначив 60-ліття УСС і 56-ті Листопадові Роковини

Старанням Відділу УККА-Бостон українська громада, в неділю 3-го листопада ц. р. о год. 4-ій по полудні в залі української православної церкви св. Андрія в Бостоні, відсвяткувала річницю Листопадового Зриву та ювілей збройного виступу УСС за волю України.

Програму Академії попередила панахида за поляглих борців українських Збройних Сил та молитви в наміренні українського народу, що їх при співучасті чисельно зібраних громадян Бостону і Провіденсу (Р. Айленд) перед імпровізованим на залі престолом відправили спільно обидва бостонські парохи і то ветеран визвольних змагань полковник о. Иосиф Скульський, парох української католицької церкви Христа Царя та о. Мирон Пахолок, парох української православної церкви св. Андрія. На почесній варті з обох сторін престолу стояли пластуни й пластунки — члени Пластової Станиці Бостон-Провіденс.

Програму відкрив інж. Конрад Гусак, голова Відділу УККА - Ростон і з'ясовуючи значення цього подвійного свята прочитав він загальний заклик Централі УККА та привітав трьох учасників Визвольних змагань, що живуть в Бостоні, а саме інж. Романа Миколаєвича, полк. о. Иосифа Скульського та інж. Володимира Флюнта. Пригадав про збіркову акцію для українських воєнних інвалідів та представив зібраній громаді головного доповідача, учасника збройного вимаршу УСС-ів інж. Володимира Флюнта, що у своїй доповіді накреслив історичне значення та шлях розвитку й першої відновленої української збройної формації „Українських Січових Стрільців", як історичне продовження збройної боротьби за визволення України в новому столітті.

В мистецькій частині виступив мішаний хор, й для цієї цілі зорганізований, з любителів хорового співу української православної і католицької церков у Бостоні старанням секретаря УККА-Бостон Михайла Франківського. Хор цей виконав „Ой, у лузі червона калина" (Гайворонський-Колесса) та „Засяло сонце золоте" — І. Недільського, а в першій частині виконав американський гимн під диригентурою інж. Миколи Калініченка.

Дві учениці „Рідної Школи" при українській католицькій церкві Христа Царя під керівництвом Романи Михайлів і мала Христина Михайлів та Роксана Щудлюк продеклямували вірш „Молодий стрілець", а студентський гарвардський квартет „Ясени" виконав при супроводі двох гітар три пісні: „Києве мій", „Заплакали карі очі" та „Люблю". Склад квартету: Ярина Сілецька, Галина Дуда, Юрій Шевчук і Євген Музика (оба з гітарами).

Після деклямації „Каменярі" Ів. Франка, що її виконала п-і Марія Кайко, виступила співоча група жінок ОЖ ОЧСУ з Бостону і вони звеличали свято трьома піснями: „Де Дніпро наш", „Ой горе тій чайці" і „Виростеш мій сину" — під керівництвом Анни Носаль, що інтонувала пісні також на мандоліні.

Від молоді Пластової Станиці Бостон - Провіденс виступила пластунка з Провіденсу Ганя Загаляк, виголосивши вірш Р. Купчинського „Листопад", а група пластунок перед імпровізованою стрілецькою могилою на сцені виконала пісню „Заквітчали дівчатоньки". В кінцевій точці мистецької програми чоловічий хор УНДому Бостон-Матепен під керівництвом інж. Михайла Вінтонева виконав „Стрілецьку в'язанку" (М. Гайворонського) та „Гей, гей із-за гори військо виступає" (А. Гнатишин - Вінтонів).

Програму закінчено українським національним гимном, що його заінтонував згаданий попередньо чоловічий хор. Сцену прикрашував образ листопадового мотиву, на тлі Львова січовий Стрілець в рямках великого Тризуба, що його намалював інж. Микола Калініченко.

Програмою проводили Володимир Ганчар, культурно - освітній референт Відділу УККА в Бостоні і Ольга Ванадига - Варицька.

Інж. Михайло Вінтонів

Уляна Любович відзначена пластовим орденом „Вічного Вогню"

На внесення Головної Пластової Булави Начальний Пластун д-р Юрій Старосольський відзначив пластунку сеньйорку, письменницю й редакторку журналу Союзу Українок Америки „Наше Життя" Уляну Любович пластовим ордером „Вічного Вогню" в сріблі.

Церемонія вручення цього почесного відзначення відбулася під час авторського вечора письменниці, в пластовому домі в Ню Йорку 7-го грудня ц. р. Вручуючи Уляні Любович орден, голова Головної Пластової Булави пл. сен. Роман (пластова кличка „Мала") заявив, що відзначена отримує його за заслуги на полі Пласту, літератури, громадського життя й праці в СУА. Своєю пластовою поставою й працею Уляна Любович відповіла тим вимогам доброго пластуна-громадянина, про які згадує Начальний Пластун д-р Ю. Старосольський у вступі до свого есею з ділянки пластової ідеології п. н. „Велика гра".

Літературний вечір У. Любович, відкрив від проводу Осередка Праці пл. сен. Богдан Кузишин, підкреслюючи, що це вже друга святкова імпреза в межах 25- річчя існування Пластової Станиці в Ню Йорку.

Слово про письменницю сказала пл. сен. Люба Пежанська, стежева куреня „Ті, що греблі рвуть", членом якого є У. Любович. Доповідачка накреслила пластовий шлях У. Любович від новацьких часів по-сьогодні, підкреслюючи її пластову поставу у всіх її почннах. Ця постава не дала письменниці вгнутися під час найтяжчих переживань на казахстанському засланні. Вона завжди зберігала радість життя, рівновагу й погоду духа, несла допомогу іншим, забуваючи за себе. Ця позитивна життьова філософія, яку У. Любович великою мірою завдячує пластовому вихованню, відбилася в її листах із заслання і в літературних, творах, зокрема в першій її друкованій збірці „Розкажу вам про Казахстан", в якій вона зображує й поділяє людське горе, ховаючи себе за постаті своїх героїв. Треба сподіватися, що такими самими прикметами відзначатиметься і друга її збірка, яку письменниця готує до друку.

Вже пластункою-юначкою У. Любович відзначалася письменницьким обдаруванням — писала сповнені гумору скечі на пластові ватри, виступаючи під псевдом „Божий кінь із гуртка мавпи Фрузі". Була також авторкою нарисів і оповідань з пластовою тематикою. Позитивна постава до життя, гумор, оптимізм, віра в життя й людину були завжди притаманні цим літературним спробам молодої авторки.

Видимо зворушена несподіваним відзначенням авторка прочитала кілька своїх юнацьких писань на пластові теми — „Крутянська ватра", „Репортаж із виставки пластових пам'яток", „Дощ", „Все пливе...". Деякі з них були публіковані в журналі „Нова Хата".

З новіших своїх писань авторка відчитала „Музичну каменицю", „Сорочку щасливої людини" і вірш „Сон", з останніх — „Нога шукає рідного порога".

На закінчення літературного вечора пл. сен. Поля Книш від Осередка Праці вручила У. Любович пропам'ятну грамоту оформлену графічно пл. сен. О. Савчиським.

В. В.

Вечір пісні, гумору і сатири в Чикаґо

Заходами чикаґського гуцульського товариства „Чорногора" влаштовано 23-го листопада ц.р. Вечір пісні, гумору і сатири. Цей традиційний вже Вечір, сьомий з черги, відбувся в авдиторії школи Шопена.

Ще довго до запланованої імпрези появилися на вітринах українських підприємств афіші, якими запрошували енерґійні гуцули українське Чикаґо на запланований вечір. Організатори під церквами роздавали летючки. На всіх українських радіопрограмах теж повідомляли про Вечір пісні, гумору і сатири...

Прийшло 23-те листопада. Цього дня організатори вже очікували виконавців вечора: Марти Кокольської, Миколи Понеділка і Івана Керницького - Ікера. Нарешті, довгоочікувані гості прибули з Ню Йорку. Вступивши по дорозі до радіопередачі катедри св. о. Миколая, передали привіт чикаґській громаді. Гостей з Ню Йорку привітав о. монс. Я. Свищук, як рівнож Р. Дубляниця, керівник спортової радіопрограми.

Ще далеко до початку імпрези авдиторія школи Шопена постійно виповнювалася любителями української пісні, гумору і сатири. Як завжди, гуцули точно почали імпрезу. Куртина розсунулася, та перед очима глядачів замиготіли контури зелено - срібних смерічок, а між ними заграли гамою барв, танцюючи пари гуцулів, бойків та полтавців. Чудові декорації — твір мистецької руки нашої учительки школи українознавства — бойкині Соломії Кавки.

Незабаром на тлі чепурних смерічок та танцюючих пар появилася знана співачка Нюйоркської опери Марта Кокольська, яка вкоротці заволоділа публікою, заворожуючи її своїм голосом і професійним виконанням пісень. Тож залунали слова пісень: „На верхах" — сл. О. Луцького, муз. І. Соневицького, „Арія Оксани" з опери „Гайдамаки" — сл. Т. Шевченко, муз. Ю. Майтус. Публіка сприйняла цей виступ спонтанними оплесками.

Опісля виступив на сцену майстер мистецького слова письменник Микола Понеділок, появу якого публіка привітала довготривалими оплесками. Він прочитав гумористичний нарис, в якому показав велику прив'язаність до української традиції та мови у третьому навіть поколінні фармерської родини в Канаді. Цей нарис мав назву — „На фармі".

На сцені появилася скромна сильветка Івана Керницького - Ікера, українського письменника, автора „Будні і неділя", знаного зі сторінок української преси як фейлетоніста. Він прочитав свою гумореску, в якій змалював життя українців Чикаґо, нав'язуючи, та порівнюючи із його містом замешкання — Ню Йорком.

І знову на сцені — М. Кокольська. При фортепіяно акомпаньювала Надія Савин. Забриніли слова таких пісень: „Вітре буйний" — сл. Т. Шевченка, муз. Г. Китастого, пісня Галі з опери „Назар Стодоля" — сл. Т. Шевченко, муз. О. Чижко. Виконання було на високому мистецькому рівні.

Опісля І. Керницький-Ікер прочитав фейлетон, в якому змалював свої спогади з родинного села Бібрки. Нарисиці позначились гумористичним забарвленням.

Після 10-хвилинної перерви програма продовжувалася. Письменник М. Понеділок, автор дев'яти книжок (10-та в друку), які напевно пишаються на полицях бібліотек в неодній українській хаті, не тільки знаний письменник - гуморист, але й знаменитий рецитатор своїх творів, щорічний виконавець на традиційних чикаґських Гуцульських вечорах, прочитав гумореску, а точніше, гірку гумореску — „Розпач", в якій твердив, що механізація нашого життя з одного боку допомагає нам, та улегшує життя, але з другого боку обмежує нас, зриває природний зв'язок між членами родини, бож ніяка машина не може замінити того людського доторку, який приносить стільки щастя та задоволення. Уміле передання змісту прочитаного нарису належить до великої обдарованости письменника, тож не дивно, що він зворушив слухачів до сліз та спонукав може декого призадуматися й над своїм власним життям.

На сцену виступила знову М. Кокольська, зодягнена у вишивану сукню. Тим разом вона виконала в'язанку пісень стрілецької тематики. Тож залунали: „І снилося..." — стрілецький романс, обр. Л. Туркевича, „Надбужанська баркароля", сл. С. Гриценка, муз. А. Кос-Анатольського та „Із сліз моїх" — сл. Гайне - Кримського, муз. Д. Січинського. Публіка нагородила нашу оперову співачку рясними оплесками.

За мікрофоном знову письменник - гуморист І. Керницький - Ікер. Він зачитав гумореску про місто „Братньої любови" — Філядельфію, змальовуючи гостину шановного гостя та його колеґи пером М. Понеділка у цьому місті серед української громади. Там, як ми незабаром довідалися, названо наших героїв — пугачами, що чикаґська публіка сприйняла вибухами сміху та оплесками.

А вже кульмінаційною точкою у виступі І. Керницького була дуже вдало виконана „колядка" про Иосифа і Марію... Тим наш письменник не лише робив конкуренцію присутній на вечорі оперовій зірці М. Кокольській, але й заторкнув в гумористичному дусі й актуальні справи та проблеми УНСоюзу, викликаючи тим невгаваючі вибухи сміху серед слухачів.

Наступним виступив на ясноосвітлену сцену письменник М. Понеділок, який прочитав його нарис — поетичної форми гумореску, присвячену Січовим Стрільцям та письменникові - журналістові і старшині УСС та УГА Р. Купчинському у його 80-ліття. Письменник передав привіт Січовим Стрільцям від цілої соборної України, бож ці герої та їх почин — це символ загальнонаціональної боротьби за незалежність. Публіка викликувала оплесками виконавця аж трикратно на сцену.

В заключній точці був знову виступ М. Кокольської, яка виконала низку народних пісень, легкого жанру. Вона проспівала пісні: „Ой рада б зірка зійти..." обр. А. Рудницького, „Ой на гору", обр. М. Фоменка та „Дощик" музика М. Лисенка.

Наймолодший глядач на залі Василько Домашевський вручив співачці китицю червоних рож, як вияв подяки від організаторів вечора.

Катерина Домашевська

Справа Вотерґейту нарешті переходить до лави присяглих

Вашинґтон. — Голосна справа Вотерґейту і довгий процес над п'ятьма особами, які намагалися закривати справу влому до квартири Деомократичної партії, нарешті переходить в останню стадію. 30-го грудня ц.р. судця Джон Сіріка протягом двох годин інформуватиме лаву присяглих, яка складається з сімох чорних жінок, двох білих, двох чорних чоловіків і одного білого, про закон відносно змови, кривоприсяги та обструкцію справедливости. Сподіваються, що члени лави присяглих розпічнуть наради негайно після зустрічі з Сірікою.

Підсудні—Джон Мічел, Г.Р Гальдеман, Джон Арліхман, Роберт Мардіян і Кенет Паркінсон, свого часу найближчі приятелі кол. президента Річарда Ніксона, обвинувачені в конспірації і в непошануванні судових правил і законів. Преса відмічує, що завдання лави присяглих не легке, бо вони мусять забути, все те, що вони чули перед процесом про справу Вотерґейту, а свій осуд повинні винести тільки на підставі тих матеріялів, що їх вони прослухали в часі тривання процесу. Від їхнього рішення залежатиме дальша доля згаданих п'ятьох підсудних, які ще недавно мали неабияку владу в своїх руках.

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИСТОПАД 1974 РОКУ

РОЗВ'ЯЗАНІ ВІДДІЛИ УНС:

Розв'язано нижче наведені Відділи УНСоюзу:

1). Відділ, означений черговим числом 26 з осідком у місцевості Темс, Вест Вірджінія. Всім членам видано переходні листи до Відділу ч. 171 з осідком у Джерзі Сіті, Н. Дж.

2). Відділ, означений черговим числом 197 з осідком у місцевості Медисон, Ілл. — Всім членам видано перехідні листи до Відділу ч. 308 з осідком в Іст. Ст. Люіс, Ілл.

3). Відділ, означений черговим числом 329 з осідком у місцевості Линдора, Па. — Всім членам видано перехідні листи до Відділу ч. 171 з осідком у Джерзі Сіті, Н. Дж.

Департамент Молоді

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

13 Шевчук Діяна М., Петро П.
16 Деґен Михайло Е., Патерик К.
40 Свистун Орест Р., Шпон Рената М., Ярема Донна Н., Іванна І., Леся О., Мирон І., Олена Л.
42 Решегар Роман.
67 Какчилло Дейдра А.
71 Перекрест Олександер М.
76 Фіцула Богдан.
78 Адамс Яким К., Кезері Иосип М., Перник Михайло Фр.
83 Карольник Іван И.
88 Янкощук Мона.
90 Лапоцька Дебра А.
99 Валіґун Иосип К.
112 Брансон Григорій Т.
127 Новицький Микола А.
138 Стельмах Орест Б.
153 Варій Карин А., Вашак Тома М., Гавронська Анна, Гендрачі Єлисенія, Ричард.
155 Доґерті Катерина І.
161 Коті Саманта М.
173 Пукач Иосип В.
194 Дрогомирецька Адріяна О.
216 Гарасим Ліза М., Роман мол.; Гутник Антін І., Мазуркевич Доріян С.
223 Гринчишин Михайлина А
240 Перчіядо Катерина Е., Михайло І. мол.
242 Чабан Христина М.
266 Терлецька Шеррі Л.
277 Сілс Расн П.
282 Ронкі Джессика, Чєріл.
293 Крук Иошуа Н.
304 Грицковян Давид А.
321 Підгайний Іван мол.
324 Цікало Олена.
328 Ковч Дарія В., Петро М.
336 Снелинг Кетлін М.
407 Смаль Дженіфер С.
414 Селмкист Аллен Е.
422 Пассин Іван С., Михайло С.
432 Вавришин Оксана.
442 Матла Маркіян А., Роман І.; Німець Богдан.
479 Наконечна Дарія, Христина.
486 Перекрест Марко В.
502 Ленґ Донна М.
505 Цюпа Віллета А.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

63 Цеплий Лев.
71 Брич Лідія А., Кучер Лукія, Михайло І., Роман Т.; Лі Лідія В., Тамара Н., Яковлина А.; Перекрест Дебора Є., Дженіфер Л., Лавра Дж.; Стефанюк Данило М. 2, Михайло Ю. 2; Шрак Давид М., Олександра Л.
85 Петровський Петро.
99 Партика Олександра Е. М.
109 Шепеляк Сузанна К.
211 Савицький Іван мол., Павлина А.
220 Багрійчук Марія, Гарасим Мирон.
234 Конопка Варвара А.
309 Зеленюк Тарас.
358 Шпка Сузанна О.
385 Шепард Омелян П.
407 Головка Василь Фр., Степанія А.
414 Білас Маркіян А.
436 Атаманюк Генрих.
473 Кушніренко Михайло.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

13 Ліщинський Євген.
25 Матківська Зеновія Н., Любомира, Оленка М., Колодій Лев О.
239 Пенцак Юрій І. 2.
488 Меєр Вернер И.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

14 Вільчак Ольга.
32 Войтів Іван И.
45 Пришляк Віра, Иосип, Маріянна, Надія, Олександер.
77 Яремцьо Олексій.
78 Сордж Давид М., Данило Б., Дін І.
121 МекҐрейл Дженіфер Н.
125 Олексій Андрій І., Марко М.
127 Цільник Силвія С.
131 Лоюк Володимир, Роман.
133 Госонець Катерина Фр., Патрисія М.
290 Стапинський Павло Р.
387 Краковецький Богдан.
458 Небесний Мирон Р.
505 Бойчук Бредлі К., Бренда Л., Дарій К.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

150 Ліщинський Євген.
284 Воробель Марія.
352 Матківська Зеновія Н., Любомира, Оленка М.
397 Пенцак Юрій І. 2.
418 Меєр Вернер І.
486 Візір Андрій, Вероніка, Наталія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Відд.:

16 Брега Сузанна.
42 Хитрак Ігор.
78 Герц Марія А.
85 Петровський Петро.
99 Древенак Лінда А.
100 Дівер Ярослав П., Зега Євгенія Л.
127 Білоголовська Лариса Л.
292 Ондуський Яків П.
305 Кічула Павло Д.
309 Госько Лідія А., Олександра Є.
333 Боберська Дебора К.
358 Шпка Дорія М., Сузанна О.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:

5 Цьолка Марія, Олексій.
63 Цеплий Лев.
83 Коваль Надія А.
99 Партика Олександра Є. М.
109 Шепеляк Сузанна К.
147 Гебел Люба.
170 Броварна Ірина.
204 Стахів Ярослав.
211 Савицький Іван мол., Павлина А.
217 Паснак Василь А.
220 Багрійчук Марія, Гарасим Мирон.
234 Конопка Варвара А.
290 Стапинський Михайло П.
309 Зеленюк Тарас С.
383 Куник Памела І.
407 Головка Василь Ф., Степанія А.
421 Лалач Таня М., Оленяк Роберт Д.
436 Атаманюк Генрих.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

8 Крохмальний Михайло мол.
52 Кремянець Наталія К.
54 Павелчак Іван мол.
153 Кривуша Лариса Г., Насевич Марія В.
158 Осередчук Рома Е.
165 Тарановська Сузанна В.
174 Франко Цинтія Л.
176 Лешко Юрій І.
191 Коновальчук Оксана Ст.
194 Банник Андрій І., Канюга Людмила, Наум Тарас.
204 Гурин Иосип М., Юрій Т.
217 Іванов Андрій І., Паснак Сузанна М.
221 Попіль Ольга Т.
236 Скирпон Яким М., Строник Веслі М.
238 Мороз Роберта А.
266 Базар Володимир Р., Кривулич Мирон М.
268 Дутка Богдан.
304 Шишка Степан Л.
316 Гик Любомир М.
325 Мальчин Іван.
334 Вакут Ірина.
337 Мельник Роман О.
368 Зидайко Павлина А.
370 Гузія Анна Ю.
372 Предко Ольга, Ярема Дебора А.
379 Боярський Євген И.
383 Буката Роберт Т.
399 Дембицький Данило І.
422 Гаврас Світляна.
432 Мудик Марія А., Терес Володимир Гр.
437 Шевчин Анна Кс.
439 Гудз Тарас.
461 Сопінка Олеся З.
468 Болеста Франко А.
471 Березовська Олександра І., Гоббі Дорін О.
473 Марунчак Петро мол.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

11 Гайнклі Яким Р.
53 Ваґнер Михайло Г., Драч Ярема В.
94 Ониськів Петро І.
99 Коханевич Дарія.
106 Коцовська-Ковел Дейл А., Діяна Л., Христина Н.
127 Віловус Павло П., Новицька Дарія.
221 Піблес Донна Є., Сопівник Ярослава А.
237 Броницька Довн М.
290 Райт Норман Л. мол.
292 Маланяк Гордон І.
295 Кулик Валентина А., Володимир, Петро мол.
323 Палатінус Марія.
336 Мигновець Степан.
358 Коваль Олена М.
372 Головка Марлена М.
376 Мроз Дарлена О.
383 Солар Іван І.
386 Джимро Ричард Б.
433 Кузів Юрій, Мирро Ірина.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

128 Бакун Ерик Ю., Іван Я.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

6 Ядковський Яким Р.
175 Іванець Марія, Роман.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

321 Підгайний Михайло Р.
385 Шепард Омелян И.

Департамент дорослих

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

13 Гира Христина, Фелюк Марія Є.
16 Вреґа Сузанна І.
17 Костюк Марія.
25 Федак Иосип В.
27 Снилик Олег Д.
30 Савка Иосип.
40 о. Кубіний Юліян, Свистун Роман Ю., Шпон Зенон, Лариса; Юськевич Степан, Ярема Иосип Р., Ірина А., Марія, Марія М., Христина А., Ярослава.
42 Хитрак Ігор.
53 Крисалка Іванна Б., Сурела.
63 Кревфорд Дора І.
76 Вудна Дарія О., Керда Степан І., Охоцька Катерина М.
78 Герц Марія А., Зерба Дебора А.
85 Петровський Петро П.
88 Ганкевич Марія.
94 Баргків Омелян, Горак Адріян І., Дацків Юрій.
99 Вира-Древенак Лінда А., Валіґун Анна М.
100 Девер Ярослав П., Зега Якима Л.
121 Губаль Іван, Тереса Е.
127 Адамська Марія Р., Березюк Памела З., Вілоголовська Лариса Л., Водвар Анна, Вітковський Яким М., Сузанна Дж., Макогін Микола, Анна.
133 о. Стухляк Іван.
137 д-р Пундяк Терентій Я., Каролина А.
138 Стельмах Богдан.
146 Шавронський Іван В., Ірина Г.
153 Мельник Маргарита, Роз Нора.
154 Огечак Володимир.
155 Ковалевський Іван, Дарія.
156 Нодис Олена.
157 Хомик Іван мол.
161 Джула Анна М., Кізьо Степан, Пастрик Вірджінія С.
180 Жеребняк Іван И., Анна А.
191 Нагумик Михайло, Паскевиг Мирон В.
194 Боба Ольга Е.
200 Палій Марія.
211 Караванович Анна.
214 Ольшанівський Ігор, Юліта Д., Савицький Іван.
216 Андерман Єлисавета, Дацків Степанія.
231 Квин Иосип, Марія А. Л.
236 Гаєвський Едвард І., Скирпон Яким М.
238 Музика Михайло Ф.
240 Вурдяк Михайло, Конанець Михайло.
245 Струк Мирослава.
261 Карванський Степан.
266 Кривулич Мирон мол., Семко Осипа.
267 Старосольський Володимир М.
270 Місило Степан.
276 Дейвис Василь М., Іванна С.
277 Винарський Маркіян, Угрин Симон.
287 Зілинський Микола.
292 Логуш Марія, Ондуський Яків.
295 Гойсак Роман.
299 Шанрок Ґері І.
305 Кічула Павло Д.
309 Госько Лідія А., Олександра Є.
316 Нортрап-Паснак Анна, Папа Тарас В.
321 Підгайна Анна.
328 Ковч Богдан, Роман, Тарас М., Марта.
333 Боберська Дебора К.
341 Армстронг Дарлена Л., Ронда Л.
347 Сахарновська Флоренція М.
348 Когут-Кралька Марія.
349 Цап Надія.
358 Шпка Дорія М., Сузанна А.
360 д-р Мосійчук Аскольд Д.
361 Настин Пилип И.
371 Сміцкевич Марія О., Осипа.
379 Матвіїв Ярослав.
385 Смит Люба.
387 Курник Ксеня, Повалюк Сузанна Е., Турич Зіна, Катря.
395 Циганюк Теодор.
414 Вем Михайло, Вальницька Христина.
423 Заяць Михайло.
432 Кузан Анна.
434 Балущак Марко, Дражневський Роман.
436 Руссо Маріянна.
437 Шевчик Анна Кс.
439 Голик Іван, Заровська Марія Л.
442 Левицка Богданна, Лейбич Роксоляна, Німець Марія, Шимко Юрій Р.
443 Клебанський Григорій.
458 Медвик Микола Е., Ірина М. С.
460 Гнцак Євгенія К.
466 Крутиголова Петро.
486 Коровник Лідія.
502 Марцинюк Ларі І. І.
505 Цюпа Аделина.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

25 д-р Клюфас Маркіян.
63 Кендра Антін М*., Цеплий Василь*.
71 Брич Василь, Божена; Ґерґель Василь П., Кучер Василь, Леокадія; Лі Вилбур Е., Віра; пастор Перест Олексій І., Надія, Ярослава Л.; Стефанюк Михайло, Петро; Шрак Надія.
94 Колодницький Иосип.
96 Кінцак Десис С*.
102 Цап Іван*.
127 Ковалик Роман*, Нестерук Мирон, Михайло*.
146 Шавронський Іван В*.
153 Демянчук Михайло*, Емілія.
219 Олійник Володимир, Антонина.
254 Гірний Володимир.
287 Угорчак Иосип М*.
346 Норка Іван А.
379 Палій Володимир*.
414 Мілянський Сильвестер, Віра.
473 Кушніренко Михайло*.
492 Дзерович Адріян В.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

39 Колодій Орест А., Арета Р.
239 Пенцак Дарія.
360 д-р Мосійчук Іван, Мочерняк Михайло В.*, Марія А.
416 Дрозд Степан.
423 Толочко Михайло.
430 Шаркевич Олександра.
488 Чорненький Володимир, Олег І*.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

6 Ядковський Яким Р*.
175 Іванець Роман*, Марія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

15 Демянчук Михайло.
127 Макогін Микола, Анна.
146 Шавронський Іван В*.
182 Ковальчук Василь.
240 Михалевич Лев В*.
367 Лехновський Павло*.
416 Дрозд Степан.
439 Підзамецький Орест*.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Від.:

32 Войтів Люіс І.
42 Нечка Богдан.
50 Погуляй Олександер*, Тоні А.
56 Папас Михайло А*.
75 Сікора Єва.
78 Сордж Лукія.
94 Андраш Степан*, Винарчик Богдан*.
102 Шах Микола.
120 Ґвіздяк Степан А.
122 Дран Михайло*.
131 Варениця Остап, Щупак Степан.
147 Сокальська Марія М.
153 Зітинюк Іван, Кіналь Юрій, Клюк Петро, Мечник Маріянна.
155 Бойко Михайло*.
170 Карделлі Едвард В*., Іванна А.
203 Попович Олександер М.
210 Винник Христина.
261 Дорогий Олександер*.
325 Романчук Ігнат*.
331 Сутковська Агнеса.
336 Стахур Мирослав*.
360 Володенюк Галина, д-р Мосійчук Аскольд Д., Скуп Зенон.
361 Бойко Пазя, Реклин Гаролд І.*, Томашовський Олексій.
367 Серветник Ярослав*, Марія В. 2.
407 Вінчур Михайло.
418 Коцур Микола*.
423 Говвич Ольга, Маркевич Олександер 2, Анна, Лариса; Шевченко Володимир.
424 Німчук Марія І
432 Кавун Лідія, Ребрик Карін Д.
458 Стаскович Ірина М.
481 Миланц Катерина.
493 Гуцуляк Нестор В*.
495 Валута Лев*.
505 Войчук Ярослав Б.*, Ельза.

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

407 Гарасим Василь*, Марія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

114 Толочко Михайло.
127 д-р Мосійчук Іван, Мочерняк Михайло В.*, Марія А.
153 Демянчук Михайло*, Емілія.
367 Бай Марія.
371 Шаркевич Олександра.
397 Пенцак Дарія.
418 Чорненький Володимир, Олег І*.
432 Дрозд Степан.
486 Візір Віталій.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:

5 Цьолка Василь, Степанія.
14 Вільчак Дмитро*.
25 д-р Кухар Роман В.
32 Попчук Ігор*.
63 Цеплий Василь*.
78 Гілберт Люіза М.
82 Сепель Надія.
83 Кулик Богдан*, Степан, Анастасія, Анна.
84 Копито Анна.
102 Петрик Діяна Т., Цап Іван*.
127 Ковалик Роман*, Нестерук Мирон, Михайло*.
153 Осташук Ада 2.
170 Броварний Євген*.
183 Даглес Тома П.*, Длуґош Рой Ф*.
204 Гаюк Олександра, Стахів Володимир, Анна.
219 Олійник Володимир*, Антонина.
254 Гірний Володимир.
277 Валандюк Теофіл, Олена.
344 Півторацька Анна, Людмила, Олена.
346 Комарницька Люба М.
360 д-р Мосійчук Іван.
361 Брода Петро*, Вуйків Теодосія.
371 Сміцкевич Олександер*, Юрій*, Марія, Осипа.
379 Палій Володимир*, Плотиця Петро.
383 Куник Иосип С*., Іванна В.
385 Крамарчук Володимира.
387 Паращук Федір*.
407 Дяків Віра Н.
414 Каррано Реймонд А*., Климук Ірина, Мілянський Сильвестер, Віра.
421 Лалач Маркила.
425 Приймак Михайло.
451 Червоняк Іван*, Анна.
497 Хома Іван.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

39 Кравс Мирослав*, Орест*.
59 Товпаш Люба.
102 Стецура Ірина.
113 Стромук Олена.
122 Проницький Генрих В*.
128 Швець Марія.
191 Нагумик Михайло*.
194 Винник Іван.
204 Гладій Василь*.
238 Бортник Катря.
256 Конклен Марія Н.
266 Семко Иосипина.
286 Свінія Тома Ф*.
288 Заґвоцька Катерина.
295 Микитин Орест*.
316 Кравс Юрій*.
352 Михалович Марія.
361 Кармелюк Богдан.
422 Карпинич Ніна.
427 Врень Микола*.
432 Дутко Андрій*, Лісовський Василь*, Писак Петро*.
437 Лонкевич Марко, Ольга.
445 Іванчук Іван*, Ярослава О.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

14 Векиш Мирослав.
23 Гов Василь В*.
25 Федор Михайло*, Іванна.
35 ЯЯкимів Василь*.
64 Бурна Марія, Ліптак Анна.
106 Шпот Василь.
113 Стромук Олена.
127 Давидко Юлія, Макогін Микола*, Анна.
163 Гайдуцька Меланія, Лешак Микола*, Катерина.
171 Гаврус Марія Т.
175 Макух Меланія.
213 Школяк Петро.
217 Канис Роберт Ф*.
248 Лабяк Ольга.
251 Козак Михайло.
261 Стахнів Андрій.
291 Турчик Степан.
301 Струк Лев.
311 Морис Марія.
323 Федин Лукія Е.
343 Бенлій Катерина.
352 Мілько Михайло*.
373 Громоцький Петро*.
375 Чорний Андрій*.
379 Габлій Олена.
386 Городиський Роберт*.
399 Долідо Іван*.
406 Шиманська Варвара.
432 Яців Богдан Р*.
490 Зейц Фридерик Е*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

128 Гакун Верта.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

2 Жук Марія.
5 Врублевська Марія.
19 Веселий Рудольф Ф*.
35 Карпин Володимир
42 Лецистон Олена.
48 Дикан Іван.
60 Ільницький Михайло.
63 Браверс Теодор И. мол*., Теплий Костянтин.
73 Лемішка Анна.
78 Кікцьо Марія.
83 Лі Яким Л*.
104 Масковита Анна.
120 Кармазин Корнелія 2.
123 Пахолець Франко.
127 Гриндик Степан.
132 Сова Емілія.
143 Квасниця Михайло.
147 Віласко Андрій*, Кочірка Ксеня.
161 Гомнак Марія Б.
165 Ткаченко Меланія.
172 Бандура Параскева.
175 Березюк Тимко 2.
178 Ковальчук Петро*.
179 Паращак Михайло.
200 Коцопій Олександер*.
204 Гупало Катерина.
221 Скринський Петро І*., Шпікула Тарас.
224 Дорожинська Анна.
230 Курах Григорій*.
238 Войтків Олексій.
243 Сосновська Анна.
253 Чарко Катерина.
254 Романишин Михайло*.
259 Гірка Михайло.
268 Чучак Микола.
277 Горнат Степан*.
280 Назар Анастасія.
287 Малик Марія.
292 Березюк Тимко 2, Кізел Петро.
296 Волошинович Володимир*, Диркач Анастасія.
305 Самус Василь.
325 Диба Иосип.
341 Дорош Василь*, Чухновський Михайло 2.
352 Чарторийський Іван 2.
358 Каплиш Пелагія.
361 Гортин Михайло, Івах Розалія.
362 Війтик Григорій.
364 Струк Микола.
375 Сивак Олексій.
376 Савка Іван.
379 Іваницька Катерина, Троцюк Михайло.
397 Вакуловський Віктор.
423 Тріль Михайло 2.
433 Микитенко-Танасюк Юхим 2.
469 Кудельська Розалія.
476 Буянів Олександер, Заяць Павло.
490 Паньків Іван, Олексій.

Акцидентове Забезпечення

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

6 Ядковський Яким Р.
16 Вреґа Сузанна І.
17 Костюк Павло.
22 Албаніто Марія.
27 Дец Алвин Ф.
40 Юськевич Степан.
88 Ганкевич Марія.
94 Вартків Омелян, Горак Адріян І.
114 Чопівський-Фещенко Петро.
121 Губаль Іван.
133 Вицатицький Михайло.
158 Ройовський Олександер І.
171 Чекай Анна.
221 Хомяк Степан.
231 Квин Иосип, Марія А.
240 Конанець Михайло, Сохоцький Иосип О.
287 Грицак Ольга, Зілинський Микола.
295 Гойсак Роман.
324 Пунда Степан.
328 Ковч Роман, Тарас М.
352 Захаріясевич Євген.
360 Остапчук Петро.
385 Смит Люба.
387 Курник Ксеня, Морфі Софія С., Олійник Олена, Тарнавська Люба, Турич Зіна, Катря.
434 Хомик Володимир С.
436 Дашко Іван, Руссо Маріянна.
437 Шевчин Анна Кс.
442 Лейбич Роксоляна, Пхомурський Олександер, Шимко Юрій Р.
502 Марцинюк Ларі І. І.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

353 Боришполець Володимир*.
361 Попович Аллан М*.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

31 Богдан Футала С.
238 Пієретті Анастасія К.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

25 д-р Ґеців Людмила С.
49 Мельник Дмитро*.
51 Богуславський Костянтин.
78 Карлаза Арлена.
83 Росола Іван Б*.
85 Панко Яким*, Донна І.
94 Винарчик Богдан*.
277 Матіяш Степанія, Мек-Лавґлін Дін*.
278 Луфер Данило Е*.
360 Скуп Зенон*.
367 Серветник Ярослав*, Марія В.
372 Патуло Василь А.
407 Винчур Михайло*.
408 Саковський Василь*, Оксана.
432 д-р Мицик Модест Д*.
455 Ванковят Іван*.
492 Гіряяк Юрій Т.

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

6 Фесій Микола.
354 Труш Павло*.
465 Дячишин Иосип*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

106 Богдан Футала С.
226 Пієретті Анастасія К.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

489 Джонсон Юрій К*.

ЗАВВАГА: Зіркою (*) позначені прізвища тих дорослих членів чоловічої статі, які не платять передплати на газету.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ

(Стан з 30 листопада 1974 р.):

Старий рід забезп.	49
Кляса О	205
Кляса Т	2,947
Кляса W	12,123
Кляса Р 20	13,672
Кляса Е 20	10,040
Кляса Е 65	2,499
Кляса Р 65	1,668
Кляса DP 60	253
Кляса DP 65	535
Кляса ADD	5,873
Кляса Т 10	281
Кляса Т 5	53

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ

Кляса Р 20	456
Кляса Е 20	365
Кляса Р 65	15
Кляса Е 65	29
Кляса Е 18	16
Разом:	51,076

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ

(Стан з 30 листопада 1974 р.):

Кляса 1-ша	538
Кляса 2-га	212

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса Е 20	6,075
Кляса Е 18	4,327
Кляса Е 65	287
Кляса Р 20	7,979
Кляса Р 65	143
Разом:	19,561

60-ліття УСС в Сиракюзах

У неділю 17-го листопада ц. р. українська сиракюзька громада відзначила 60-ті роковини Українських Січових Стрільців і 56-ті роковини Листопадового Зриву.

Ранком о. Пилип Бумбар відправив Святу Літургію, після якої о. шамбелян Василь Середович відправив Панахиду по поляглих Українських Січових Стрільцях. Панахиду в українській православній церкві відправив о. протоієрей Павло Шпірук.

Святочний концерт підготовано місцевим Відділом УККА і він почався о год. 3-ій по полудні.

Прогомоніла трубка, хорунжі молодечих організацій СУМА і Пласту, похилили прапори, а присутні повстанням з місць вшанували поляглих за волю України. Хор „Сурма" відспівав „Ой, у лузі червона калина".

Святочну промову виголосив мґр Михайло Середович. Він зупинився довше на боротьбі Українських Січових Стрільців, згадав також про етапи боротьби Української Дивізії, героїчної УПА і теперішніх героїв-борців, що мучаться по совєтських тюрмах. При кінці своєї промови мґр Середович представив громаді єдиного в Сиракюзах четаря Українських Січових Стрільців д-ра Івана Подюка, який молоденьким хлопцем вступив у серпні 1914 р. в ряди УСС-сів, був важко ранений в груди і до сьогодні носить у них два відламки московської шрапнелі. Публіка грімкими оплесками і повстанням з місць супровожала цього четаря — стрільця на сцену. Молоді представники громади Ірка Свєнціцка і Андрій Середницький припняли докторові Подюкові синьо-жовту ленту, з китицею червоної калини.

І промовив старий Усусус. Згадавши про свою матір, яка перед ним вже трьох синів вирядила на війну (з якої пізніше двох не вернулося), як вона сперпшись на білу березу перед хатою, просила: „Не йди, сину, ти ще такий молоденький". „А я пішов" — сказав д-р Подюк. Він своїми словами зворушив присутніх до сліз, тут треба згадати, що вернувшися з війни, четар Подюк не застав живими ні матері ні батька.

На концерті виступили відомі українцям в Америці солісти Марта Кокольська — Мусійчук — сопрано і Володимир Тисовський — бас. Марта Кокольська проспівала „Нехай і так" — муз. І. Соневицького. „Пісня"—муз. А. Гнатишина, „Синя чічка" — муз. М. Гайворонського, „І снилося ..." — обр Л. Туркевича. Володимир Тисовський відспівав „Пісня про отамана-стрільця" — муз. М. Фоменка, „Україні" — муз. І. Соневицького, „Казала дівчина" — муз. Л. Лепкого, „Ой, у полі верба" обр. Я. Ярославенко. Обидва солісти відспівали дует „Маєва нічка" — обр. І. Соневицького. Наші солісти, як звичайно, зібрали від публіки грімкі оплески. Партію фортепіяно виконував композитор проф. д-р Ігор Соневицький.

„У стрілецькі роковини"—тувала „Спомини внучки" і „у стрілецькі роковини" — Миколи Лебединського.

Хор „Сурма", під керівництвом Евгена Крука, відспівав шість пісень — „Видиш, брате, мій" — муз. М. Гайворонського, „Гей, волинськими шляхами" — муз. М. Колесси, „Живи, Україно" — муз. М. Гайворонського, „Зірвалася хуртовина" — муз. В. Витвицького, „Козаченьку, куди йдеш" — муз. М. Лисенка і „Нехай буде навіки слава" — муз. З. Лиська. Тому, що в пресі не появився допис, в якому складалося признання хорові „Сурма" за його працю, ми хочемо погратулювати всім хористам, голові хору панові Евгенові Гусакові і диригентові Евгенові Крукові і побажати їм багато успіхів у майбутньому.

На концерті виступили члени танцювального ансамблю „Одеса" осередку „СУМА" Петро і Ганя Луцишин, Іван і Маруся Луцак, Іван Мазурик, Стефан Вавелко, Франк Стрелець і Володимир Бобецький. Вони з хистом протанцювали два гуцульські танки — „Верховина" і „Аркан". Тут також треба скласти признання і побажати дальших успіхів, не тільки танцюристам, але також і голові „СУМА" інж. Орестові Грициковії довголітньому керівникові танцювального ансамблю Петрові Луцишинові, старшому, який посвятив дуже багато вечорів, щоб навчити сумівську молодь — українських танків.

На цьому концерті вперше виступили ширшою громадою молоденькі бандуристки Христя і Уляна Клюфас та Леся і Таня Гурські.

Грали вони „Ой, видно село" — муз. Л. Лепкого і „Взяв би я бандуру" обр. М. Михайлова з мелодекламацією Лесі Гурської, Христя Клюфас, яка дістала признання від маестра Петра Китастого, як найкраща учениця з наймолодших бандуристів, відіграла інструментальне сольо „Гетьманський танець" — муз. П. Китастого.

Н. Н.

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНС

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 31-го жовтня 1974 р.):	23,877	59,337	5,853	89,067
Активні члени:				
(Приріст у листопаді 1974 р.):				
Нові члени	67	147	42	256
Прийняті нанозо	33	51	5	89
Прийняті з перех. листами	8	10	2	20
Зміни кляс забезпечення	—	9	—	9
Прийняті з Департ. Молоді	—	3	—	3
Разом:	108	220	49	377
(Убуток у листопаді 1974 р.):				
Суспендовані члени	25	57	26	108
Відійшли з перех. листами	11	13	2	26
Зміни кляс забезпечення	3	9	—	12
Відійшли до дорослих	15	—	—	15
Померли	2	74	1	77
Вибрали грошові звороти	23	58	—	81
Відійшли з випл. п. сум заб.	46	28	—	74
Виплатили вповні вкладки заб.	27	36	—	63
Відійшли на част. випл. заб.	—	—	—	—
Відійшли на безпл. прод. заб.	2	1	—	3
Разом:	154	276	29	459
Члени, які виплатили вкладки:				
(Приріст у листопаді 1974 р.):				
Виплачене забезпечення	27	36	—	63
На безпл. продовж. забезп.	8	25	—	33
Разом:	35	61	—	96
(Убуток у листопаді 1974 р.):				
Померли	1	14	—	15
Вибрали готівку	12	11	—	23
Привернені в актив.	2	21	—	23
Вигасло прод. заб.	5	5	—	10
Разом:	20	51	—	71
Разом усіх членів УНСоюзу: з кінцем листопада 1974 р.:	23,846	59,291	5,873	89,010

УВАГА!

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовому звіті за листопад 19974 року суспендованими можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з винятком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж листопада 1974 року взяли перехідні листи і ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

ВОЛОДИМИР СОХАН
головний секретар

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА У.Н.СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИСТОПАД 1974 РОКУ

Прибутки:

Виплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	139.77	151	138.83	333	62.55
2	139.23	152	58.80	334	478.18
3	148.62	153	4,046.85	335*	134.13
4*	383.50	154	25.02	336	1,108.81
5	1,574.55	155	1,888.29	337	456.92
6	344.34	156	501.43	338	262.03
7*	445.14	157*	153.94	339	260.98
9	162.89	161	981.29	342	421.29
10	153.54	163*	313.08	343	315.34
11	138.78	164	257.95	344*	468.36
12	212.79	167	240.91	345	591.56
13	2,211.44	168	250.26	346*	924.41
14	1,216.67	169	191.44	347	240.40
15	856.77	170	1,699.69	348	579.02
16	478.01	171*	884.33	349	1,046.82
17	162.66	172*	128.84	350	552.07
18	27.77	173	973.34	351	29.45
19	55.78	174	1,477.42	352	700.67
21*	242.23	175	678.05	353*	1,101.99
22*	823.39	177	297.11	354	379.29
23	507.46	178	65.50	355	236.41
24	60.65	179	167.12	356	541.01
25	1,816.32	180	260.68	357	15.43
27	1,003.11	182	566.81	358*	560.46
28	170.11	183	1,825.53	360	1,179.09
29	301.82	184	593.59	361*	1,545.55
30	208.36	185	26.08	362*	760.22
32	865.80	190*	24.04	363	50.76
33	285.72	191	1,291.11	364	724.85
34	298.90	192	462.24	367*	1,453.85
35	311.68	193	32.22	368	360.90
36	197.14	194	2,185.03	369	246.70
37	906.16	195	9.97	370	260.06
38	391.10	196	18.80	371	1,214.71
39	1,649.61	200	523.11	372	1,367.08
40*	20.68	201	19.16	373*	60.95
41	14.23	202	15.47	374	497.30
42	1,445.16	203*	42.32	375	1,784.05
44*	153.36	204	1,716.06	376*	23.55
45	644.49	205*	52.76	377*	55.99
46	193.70	206	1,310.84	379	2,574.86
47	673.15	207	43.45	382	129.21
48	251.35	209	208.29	383	653.13
49	481.85	210	220.45	385	1,882.63
50	132.31	211	108.71	386	117.74
51	110.81	213	352.98	388	285.77
52	155.26	214	238.25	390*	124.31
53*	551.35	215	42.99	391	264.28
54	378.80	216*	1,197.25	394	125.95
55	635.96	217	1,447.49	399*	1,307.05
56	290.68	218	263.55	406	426.53
57	859.40	219*	731.73	407	1,807.97
58	45.30	220	980.52	408	292.17
59	1,096.39	223	175.34	409*	205.29
60	42.68	224	233.21	410	82.15
61	45.91	225*	10.49	411	213.96
62*	99.13	226	275.15	412	72.82
63	1,382.49	228	24.07	413	52.49
64	259.15	230	915.86	414	1,211.65
65	122.10	233	995.40	417*	81.48
67	466.77	234	606.97	418	628.30
68	322.14	235	406.28	419*	431.63
69	81.32	236	277.72	422	477.74
70	497.11	237	604.69	423*	829.92
71	1,535.00	238	1,311.40	424	307.38
72	25.85	239	388.09	426	919.07
73	81.88	240	2,901.61	427*	1,356.95
74	57.53	241	87.55	428	14.52
75	574.56	242	729.55	429	37.08
76	1,092.06	243	162.45	430	990.89
77	23.29	244	5.28	432	6,181.44
78	478.1[illegible]	248	43.11	433	160.73
79*	37.56	253	314.68	434	738.77
81	305.92	254	856.67	435	103.45
82	48.14	256	532.74	436	505.76
83	1,250.98	257*	2,134.90	437	915.30
84	95.74	258	47.29	438	80.46
85*	215.84	259	313.37	439*	978.07
86	199.75	261	319.01	441	696.30
87	25.21	262	16.29	442	134.16
88	1,534.19	264	73.90	443	274.26
90	382.87	265	198.85	444*	594.09
92	12.07	266	1,335.80	445	1,402.53
93	334.38	267*	690.56	446	127.70
94	2,191.55	268	510.39	448	225.00
95	8.92	270	649.59	450	628.72
96	923.27	271*	650.60	451	489.38
97	89.77	272	139.37	452	445.30
98	69.45	274*	300.00	453	22.43
99	129.87	275	65.56	455	66.01
100	58.55	276	540.55	456	399.67
101	106.63	277	1,754.68	457	516.76
102	866.49	278	169.86	458	1,569.93
103	167.10	279	42.16	459*	216.79
104	215.15	280	96.89	460	1,166.08
105	274.32	281	577.54	461*	1,365.26
107	427.52	282	125.12	462	296.85
108	40.97	283*	888.57	463*	105.07
109	141.66	284	275.89	464	649.44
110*	66.76	285	346.68	465	1,026.97
111	18.32	286	362.98	466	418.88
112	459.90	287*	917.10	469	473.28
113	432.81	288	335.04	470	175.19
114	1,424.93	289	431.00	471	1,534.97
115*	413.85	290	223.44	472	585.75
116	652.58	291	377.15	473	1,188.27
119	159.76	292	1,984.23	474	204.17
120	1,224.53	294	35.12	476	252.61
121	955.73	295	698.14	477	206.12
122	78.04	296	121.10	478	282.04
123	397.31	297	43.64	479	381.70
124	107.84	299	181.73	481	330.72
125	229.82	301	350.41	484	1,552.47
126	63.98	303	214.57	485	102.18
127*	1,598.55	304	373.55	486	670.63
128	681.82	305	703.60	487	223.94
130	687.24	306	109.10	488	219.12
131*	943.59	307	352.08	489*	183.13
132	147.26	308	79.19	490	222.46
133	506.31	309	27.32	492*	529.88
135	4.30	311*	81.86	493*	215.61
136*	1,053.80	312	74.81	494*	371.40
137	329.61	313	51.74	496	33.28
138	54.30	316	2,256.25	497*	216.47
139	81.63	317	337.61	498	274.09
140*	112.38	318	101.13	499	133.63
141	84.92	320	977.80	500	89.07
144	211.05	321	456.13	501	1.50
145	280.89	322	89.75	502	334.34
146	88.08	324	556.68	503*	271.42
146	1,098.69	325*	1,967.46	504*	148.09
147	1,336.26	328*	417.47	505	157.72
148	[illegible]	330*	430.14	506	212.81
149	131.97	331	60.60		
150	337.60	332	241.41		

Вкладки зібрані в усіх клясах Життьового забезпечення .... $ 207,492.23

Виплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
5	27.40	155	36.75	353*	74.05
6	84.80	156	20.70	360	63.80
10	26.90	157*	1.90	361*	17.25
12	24.80	161	1.70	364	71.20
13	11.00	163*	12.20	367*	166.75
14	31.30	164	15.30	368	2.55
16	47.45	168	1.00	371	50.70
17	27.30	170	70.35	372	23.20
18	3.20	171*	34.25	374	9.20
21*	4.80	173	43.20	375	85.30
22*	73.80	174	118.10	379	23.20
25	94.05	182	1.95	383	9.20
27	14.45	183	41.80	385	73.95
32	33.60	184	9.20	399*	15.20
35	12.85	191	1.10	404	47.60
42	77.20	194	54.30	406	9.20
44*	3.05	204	18.55	407	41.25
45	20.20	206	55.95	408	9.60
47	57.80	207	2.90	411	12.40
48	6.30	214	10.90	414	27.40
49	4.80	218	7.20	418	61.25
50	22.15	219*	43.65	419*	22.00
51	29.50	220	21.90	422	15.20
52	6.40	230	2.55	423*	45.35
55	8.55	233	70.35	424	26.20
58	14.00	234	4.45	426	71.00
59	14.50	237	12.20	427*	55.10
62*	2.45	238	52.60	428	4.80
68	2.95	239	1.10	430	38.95
75	8.45	240	170.45	432	126.75
78	49.30	254	15.10	434	87.60
79*	31.00	257*	60.60	436	14.00
81	1.10	261	3.20	437	64.70
83	88.40	266	31.50	438	9.20
84	50.60	270	4.30	439*	19.45
88	18.50	271*	22.00	441	101.20
90	14.35	277	161.25	442	2.45
93	85	278	23.40	443	47.55
94	89.55	282	85	444*	32.90
96	6.20	283*	5.70	445	166.60
102	3.30	286	18.40	446	108.80
103	13.65	287*	45.35	455	9.20
105	35.80	292	23.95	456	68.65
107	11.00	295	99.00	460	34.50
114	13.70	297	7.20	461*	48.00
115*	34.10	303	9.60	462	25.10
116	39.70	305	33.60	464	31.30
119	7.80	306	12.20	465	40.30
120	18.05	309	5.25	471	58.80
121	14.15	316	3.95	472	43.60
122	37.00	317	6.40	473	20.20
123	1.35	320	25.15	474	26.20
124	1.70	324	21.40	475	28.00
125	23.20	332	2.45	478	50.90
131*	61.40	334	15.35	484	15.75
132	12.20	336	34.20	486	9.85
133	46.15	337	104.90	487	29.80
136*	50.45	339	12.60	492*	22.30
138	1.35	344*	37.00	493*	12.60
139*	1.10	345	56.90	497*	18.90
144	2.90	346*	21.75	498	23.45
146	31.00	347	32.80	500	12.10
147	28.15	348	4.80	502	20.00
149	32.80	349	16.15	503	13.20
150	12.20	350	12.20	505	37.20
153	44.10	352	68.80		

Вкладки зібрані від членів в клясі Акцидентового забезпечення .... $ 6,375.90

ПРИБУТКИ ЗА МІСЯЦЬ ЛИСТОПАД 1974 Р.:

Членські вкладки	$	213,868.13
Відсотки від:		
Бондів		73,964.78
Гіпотечних позичок		22,249.19
Членських позичок		2,621.43
Уділів		7.00
Банків		173.29
Разом:	$	99,015.69
Чинш від реальностей:		
Джерзі Сіті, Н. Дж.	$	1,000.00
Вронкс, Н. Й.		1,687.24
Разом:	$	2,687.24
Прибутки реальности в Кергонксон, Н.Й.	$	10,721.78
Прибутки друкарні й книгарні		43,686.36
Звороти:		
Коштів обласних засідань		27.00
Премії за шпитальне забезп. працівників		379.17
Грошового звороту		503.36
Канад. податків і пенсійних оплат працівників		114.92
Федер., стейтових податків і соціяльного забезпечення працівників		5,693.92
Податків від заморгедж. реальностей		5,431.21
Коштів інвестиції		60.00
Разом:	$	12,209.58
Різні прибутки:		
З продажі англ. Енциклопедії	$	2,235.50
Пожертви до Фонду Наглої Потреби		301.60
Зиск при виміні Канадської валюти		20.95
Перенос до Сирітського Фонду		125.00
Разом:	$	2,683.05
Інвестиції:		
Обнижено вартість реальности		100.00
Сплачено гіпотечних позичок		59,895.45
Сплачено членських позичок		5,111.24
Дозрілі бонди		110,076.01
Разом:	$	175,182.70
РАЗОМ прибутки за листопад 1974 р.:	$	560,054.53

ВИДАТКИ ЗА МІСЯЦЬ ЛИСТОПАД 1974 Р.:

Виплати членам:		
Виплати із Сирітського Фонду	$	2,457.33
Премії за реасекурацію		1,242.12
Посмертні запомоги		64,616.66
Зрілі вкладки		15,691.43
Грошеві звороти		66,742.74
За дозрілі вивінувальні грамоти		
Вкладки за дітей, родичі яких померли		173.06
Допомоги з Фонду Братського		3,090.00
	$	154,013.34
Виплати на реальностях:		
Джерзі Сіті, Н. Дж.	$	482.16
Вронкс, Н. Й.		2,770.10
	$	3,252.26
Видатки:		
На реальностях в Кергонксон, Н.Й.	$	23,323.98
Друкарні й книгарні		42,797.29
Організаційні видатки:		
Оголошення		645.25
Лікарські бадання нових членів		390.80
Винагорода обласних організаторів		1,391.66
Кошти подорожей обл. організаторів		1,503.33
Винагорода Відділових орг.		150.00
Кошти обласних засідань		498.68
Кошти Відділових приборів		157.50
Разом:	$	4,737.22
Платня, забезпечення й податки:		
Премії за шпитальне забезп. працівників	$	4,726.06
Пенсійна оплата працівників		451.67
Платня головних урядовців		6,333.34
Канад. податки і пенсійна оплата працівників		129.37
Платня працівників		19,602.94
Федер. і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників		6,826.44
Канад. корпораційні податки		781.00
Разом:	$	38,850.82
„Свобода" за орган	$	28,600.00
Загальні адміністративні видатки:		
Оплати до асекураційних урядів		345.00
Меблі і машини		1,287.19
Книжки й друки		63.30
Загальне канцеляріне устаткування		808.00
Друки і прибори		1,155.94
Поштова оплата		919.07
Обслуга машин IBM		815.38
Телефон		760.95
Загальні кошти подорожей		2,725.26
Разом:	$	8,880.09
Різні видатки:		
Кошти інвестиції	$	60.00
Страта на дозрілих бондах		76.01
Пожертви		3,400.00
Разом:	$	3,536.01
Інвестиції		
Збільшено позичку для УНКдВМ	$	200,000.00
Видано позичок на грамоти		6,459.79
Збільшено вартість реальности		6,575.87
Закуплено бонди		49,375.00
Закуплено друк. і електр. машини		16,432.08
Видано гіпотечну позичку		40,000.00
Разом:	$	318,842.74
РАЗОМ видатки за листопад 1974 року:	$	626,833.75

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем жовтня 1974 року:	$	413,277.38
Прибутки за листопад 1974 року:		560,054.53
Разом:	$	973,331.91
Видатки за листопад 1974 року:	$	626,833.75
Готівка з кінцем листопада 1974 року:	$	346,498.16

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ В МІСЯЦІ ЛИСТОПАДІ 1974 РОКУ

Відділ	Ім'я	Сума
2	Жук Марія	$ 1,000.00
5	Врублевська Марія	500.00
8	Русак Іван	1,000.00
8	Шерко Варвара А.	1,000.00
8	Спітковский Петро	1,000.00
19	Книш Іван	500.00
19	Веселий Рудольф Ф.	1,000
42	Лецістон Гелена	500.00
48	Дикан Іван	500.00
60	Ільницький Михайло	500.00
73	Лемешка Анна	500.00
83	Лі Джеймс Л.	2,000.00
94	Савчук Марк	1,000.00
102	Вусько Катерина	1,000.00
104	Масковіта Анна	500.00
106	Чорній Василь	500.00
114	Циганюк Дмитро	500.00
123	Пахолик Франк	500.00
127	Гриндик Стефан	500.00
130	Яремко Микола	500.00
140	Віблий Петронеля	500.00
146	Фарлій Дмитро	500.00
147	Швець Іван	200.00
155	Кмісць Анна	1,000.00
158	Глухий Теодор	500.00
165	Ткаченко Меланія	500.00
178	Ковальчук Петро	1,000.00
182	Лелет Мирослав	1,000.00
200	Косопій Олександер	1,000.00
214	Савіцький Анна	1,000.00
218	Сорока Катя	1,000.00
221	Скринський Петро І.	500.00
238	Панкевич Марія	500.00
254	Романишин Михайло	1,000.00
256	Штокойло Гері	1,000.00
257	Іванчук Петро	500.00
259	Козак Іван	1,000.00
270	Мецях Михайло	500.00
270	Мецях Михайло	500.00
271	Мазур Параскевія	500.00
286	Вархол Анастазія	1,000.00
287	Лутак Петро	1,000.00
287	Лутак Петро	500.00
287	Малик Марія	500.00
290	Тригубенко Степанія	800.00
292	Кізель Петро	1,500.00
296	Волоснович Володимир	1,000.00
296	Диркач Анастасія	1,000.00
305	Самус Василь	1,000.00
307	Баран Дмитро	500.00
316	Герега Степан	1,000.00
321	Підгайний Михайло Р.	1,000.00
334	о. Ольгін Демян	500.00
335	Новак Юрій	1,000.00
341	Дорош Василь	500.00
352	Косопій Розалія	1,000.00
361	Івах Роза	500.00
362	Війтюк Григорій	500.00
362	Війтюк Григорій	500.00
376	Самка Іван	500.00
379	Рудий Анна.	500.00
379	Трощук Михайло	500.00
379	Іваницька Катерина	500.00
385	Шепард Еміль Н.	1,000.00
406	Вітко Юрій Е.	500.00
406	Вітко Юрій Е.	500.00
430	Хомяк Степан	500.00
432	Масляк Олександер	1,000.00
433	Микитенко Юхим Т.	500.00
433	Микитенко Юхим Т.	500.00
437	О. Городецький С.	500.00
439	Сусь Анна	666.66
450	Худакевич Ольга	250.00
452	Тимків Марія	500.00
466	Диґан Богдан	5,000.00
468	Бусько Василь	500.00
472	Ліськевич Тарас М.	500.00
476	Заяць Павло	500.00
489	Джонсон Юрій Ц.	5,000.00
490	Панків Алекс	500.00
	Разом:	$ 64,616.66

ВИПЛАТИ ДОПОМОГ З ФОНДІВ БРАТСЬКИХ ЗА ЛИСТОПАД 1974 РІК

Відділ	Ім'я	Сума
2	Дуні Анна	$ 30.00
5	Комар Теодор	30.00
5	Комар Наті	30.00
5	Марко Анна	30.00
5	Стирановська Марія	30.00
7	Ванко Іван	30.00
24	Савчин Іван	50.00
29	Вайпа Андрій	30.00
35	Гулич Марія	30.00
37	Корсон Катерина	30.00
47	Ганич Микола	30.00
56	Зісн Марія	30.00
56	Ковальчик Єва	30.00
56	Когут Параска	30.00
64	Іванів Андрій	30.00
76	Шеремета Василь	30.00
81	Кравчук Іван	30.00
83	Голіней Микола	30.00
85	Петрівський Гарі	30.00
106	Дзімюк Олекса	30.00
106	Сербедзія Марія	30.00
106	Маланюк Мирон	30.00
113	Корчок Анна	30.00
113	Корей Марія	100.00
121	Ткач Юрій	30.00
121	Іванців Микола	30.00
123	Кучорська Стафіна	30.00
124	Вілоус Ріарл	30.00
124	Романська Марія	30.00
124	Легкий Михайло	30.00
125	Лобойко Марія	30.00
126	Кривоняк Річард А.	30.00
127	Осадчук Параскевія	30.00
127	Осадчук Михайло	30.00
131	Ільчена Лукіян	30.00
133	Вагній Антоніна	30.00
144	Федоришин Василь К.	30.00
153	Вайда Микола	30.00
155	Макар Іван	30.00
155	Будняк Софія	30.00
155	Романко Анна	30.00
155	Вовк Дмитро	30.00
155	Андреашечко Йосип	30.00
155	Прус Єва	30.00
170	Наконечний Теодора	30.00
171	Петренко Марія	30.00
173	Чалус Микола	30.00
176	Турко Андрій	30.00
176	Баран Іван	30.00
217	Гіцький Марія	30.00
217	Максимців Марія	30.00
233	Проць Петро	30.00
233	Кульчицька Марія	30.00
233	Соляк Анна	30.00
233	Мендак Марія	30.00
237	Крика Теся	30.00
240	Замадівський Іван	30.00
242	Чабан Анна.	30.00
245	Савко Єва	30.00
254	Капустянський Алекс	30.00
265	Паламар Едвард	30.00
272	Кондрат Катлін	30.00
278	Андрацькі А. Генрі	30.00
284	Шезурек Перл	30.00
295	Коцура Томас	30.00
316	Деркач Софія	30.00
321	Фука Текля	30.00
327	Смуток Микола	30.00
330	Голошок Іван	30.00
330	Скібінський Франк	30.00
352	Матвіїв Нелі	30.00
352	Весоловський Михайло	30.00
355	Кобзей Іван	30.00
360	Лоза Михайло	30.00
361	Чума Микола	30.00
361	Мелета Яким	30.00
361	Щербатий Тимко	30.00
361	Ласик Анна	30.00
361	Гнатів Анна	30.00
361	Гнатів Володимир	30.00
361	Прокопів Алекс	30.00
361	Прокопів Софія	30.00
361	Стусик Іван	30.00
361	Стусик Марія	30.00
362	Галета Лідія	30.00
367	Майкрович Марія	30.00
367	Костинюк Микола	30.00
368	Гнатюк Александер	30.00
368	Гнатюк Вера	30.00
379	Пукало Іван	30.00
382	Курчок Анна	30.00
382	Гулік Іван	30.00
385	Рефсіо Гелен	30.00
397	Халишев Семен	30.00
406	Сайкевич Гері	30.00
430	Піотровська Ірина	30.00
430	Гадач Павло	30.00
430	Фещак Микола	30.00
430	Височанський Анна	30.00
432	Гірняк Марія	30.00
	Разом:	$ 3,090.00

Пам'яті Якова Гаврилка

До активних українських громадян Асторії, які прибули по Першій світовій війні до Америки слід зарахувати Якова Гаврилка народженого 1904 р. в Богородчанах, Станиславського повіту, сьогодні Івано-Франківській. У 1921 р. його батько з Америки спровадив до себе жінку із шістьома дітьми, три доні й трьох синів, серед яких був і молодий юнак Яків Гаврилко, в якого пам'яті залишилися спомини останніх подій Українських Визвольних Змагань в Західній Україні. В Америці, Яків ходив до школи й успішно закінчив середню освіту. Він ввійшов, до активної в той час, організації „Чорноморської Січі", яка улаштовувала різні політичні акції та протестаційні демонстрації й походи в обороні України. Відбув він поїздку по Европі в 1933 р. і зустрічувся із провідником ОУН полк. Євгеном Коновальцем, головою УВО. Був перед Другою світовою війною членом ОДВУ, членом 204-го Відділу УНС й ряду інших українських національно-патріотичних товариств та організацій, як Т-во „Угнівщина". Його дружина Ева Білик походила з Угнова й тому й він там належав і брав участь у їхнім З'їзді й сходинах.

В Америці цікавився українським життям, стрічався з націоналістичними діячами такими, як ген. Капустянський, Сеник-Грибівський, Барановський і інші.

Коли, після Другої світової війни, треба було допомагати українським політичним утікачам від московсько-большевицького терору, то покійний Яків висилав десятки аплікацій на приїзд до Америки, спроваджував десятки новоприбулих українців, давав їм в його підприємстві працю виробів форм на жіночі капелюхи й старався, примістити деяких родини на Мангатані.

А коли новоприбулі українці почали засновувати їхні організації то сл. п. Яків, як американський громадян підписував їм чартер, наприклад, приятелям АВН. Спільно з дружиною жертвував давши на Катедру Українознавства Гарвардського Університету 1000 дол., на НТШ з нагоди їх 100 річчя — 500 дол., на українську католицьку церкву „Чесного Христа" в Асторії понад 1000 дол., на УККА, Визвольний Фонд та пренумерував різні часописи й журнали Америки і Канади.

Помер він 6-го грудня ц. р. в Асторії, де в похоронним заведенні Квіна пращали його на Панахидах від новоприбулих та приятелів АВН в Америці й 204-го Відділу УНСоюзу д-р Олександер Соколишин, від Організації Українського Визвольного Фронту в Асторії, які при його домовині поставили український прапор пращав Іван Вітюк та від Т-ва Угнівщина д-р Іван Козак. Двічі панахиди відправляв о. парох Висаріон Андрейчук, а хор української католицької церкви „Чесного Христа" під диригентурою Осипа Длябоги звеличав відправи його співом. Хор попрощав покійного співом „Видиш брате мій...". Поховано його на цвинтарі св. Михаїла в Асторії в родинному гробівці в супроводі родини і знайомих. Опісля в Голден Фезан відбувся обід, на якім брат Покійного адв. Микола Гаврилко подякував присутнім за участь в тих поминках.

Багато людей склали пожертви на Служби Божі по Покійнім і на Фундацію дослідів над пістряком.

Д-р Ол. Соколишин
Голова 204 Від. УНС-у в Ню Йорку

Балянс

СТАН ЧИННИЙ:	
Готівка	$ 346,498.16
Бонди	24,892,772.13
Уділи	513,509.05
Гіпотечні позички	4,923,741.65
Позички на грамоти	523,861.66
Реальності	708,242.77
Друкарські й електр. машини	113,555.54
Позичка для УНКдВМ	7,227,270.70
Разом:	$ 39,249,451.66

СТАН ДОВЖНИЙ:	
Фонди:	
Забезпеченеві	$ 38,669,056.70
Братські	173,628.51
Сирітський	185,837.49
Захисту	201,339.44
Наглої Потреби	59,589.52
Разом:	$ 39,249,451.66

УЛЯНА ДІАЧУК
головний касир

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИСТОПАД 1974 РОКУ

П. Ч.	Округа (осідок)	Кільк. Від.	Придбано чл. у листопаді	Разом у 1974 р. членів	на суму	АДД
	ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ЛИСТОПАДІ 1974 Р.					
	ОКРУГИ ПЕНСИЛЬВЕНІЇ					
1.	Філядельфія	38	34	384	$ 801,500	47
2.	Піттсбурґ	19	9	141	194,000	7
3.	Шамокин	20	10	134	252,500	17
4.	Аллентавн	12	2	81	247,000	19
5.	Вилкс Бери	9	9	36	50,500	—
6.	Скрентон	9	—	25	50,000	4
	Разом:	107	64	801	$ 1,595,500	94
	ОКРУГА МЕРИЛЕНДУ					
	Балтимор	9	—	60	$ 111,500	3
	ОКРУГИ НЮ ЙОРКУ					
1.	Ню Йорк	34	16	287	$ 593,000	49
2.	Сиракюзи-Ютика	13	3	187	280,500	13
3.	Трой	7	9	100	207,000	10
4.	Рочестер	9	4	98	140,500	10
5.	Боффало	10	32	95	221,500	11
	Разом:	73	64	767	$ 1,442,500	93
	ОКРУГИ НЮ ДЖЕРЗІ					
1.	Нюарк	22	13	184	$ 428,000	22
2.	Джерзі Ситі	11	6	134	306,500	30
3.	Перт Амбой	12	4	107	354,500	16
4.	Пассейк	7	2	50	109,500	5
	Разом:	52	25	475	$ 1,198,500	73
	ОКРУГИ ІЛЛИНОЙ, МІЧИГЕН І ОГАЙО					
1.	Чикаґо, Ілл.	35	11	270	$ 628,000	57
2.	Детройт Мич.	20	13	187	669,500	42
3.	Клівленд, Огайо	20	22	157	545,000	48
4.	Янґставн, Огайо	9	1	19	47,000	—
	Разом:	84	47	633	$ 1,889,500	147
	ОКРУГИ НОВОЇ АНГЛІЇ					
1.	Ню Гейвен, Конн.	19	19	132	$ 285,000	22
2.	Бостон, Масс.	5	1	30	44,500	2
3.	Вунсакет, Р. Ай.	6	—	25	62,000	3
	Разом:	30	20	187	$ 391,500	27
	ОКРУГИ ЗАХІДНИХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ					
1.	Центральна	6	1	40	$ 50,000	1
2.	Мінеаполіс, Мінн.	7	2	27	138,000	5
3.	Ст. Луїз, Мо.	7	—	6	5,500	—
	Разом:	20	3	73	$ 193,500	6
	Необ'єднані Відділи в Америці	20	2	36	$ 91,500	10
	ОКРУГИ КАНАДИ					
1.	Торонто, Онт.	25	20	217	$ 720,000	61
2.	Монтреаль, Квіб.	10	4	160	642,500	54
3.	Нієгара, Онт.	9	2	116	471,500	27
4.	Захід Канади	19	5	84	258,000	27
	Разом:	63	31	577	$ 2,092,000	169

ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ЛИСТОПАДА 1974 Р. ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П.Ч.	Число Від.	Місцевість	Кількість членів
1	121	Ром, Н. Й.	95
2	94	Гамтрамк, Мич.	70
3	240	Клівленд, Огайо	58
4	458	Гамільтон, Онт.	58
5	127	Боффало, Н. Й.	50
6	78	Мейнерсвил, Па.	49
7	25	Джерзі Ситі, Н. Дж.	48
8	153	Філядельфія, Па.	48
9	221	Чикаґо, Ілл.	40
10	434	Монтреаль, Квіб.	36
11	37	Елизабет, Н. Дж.	35
11	47	Бетлеґем, Па.	35
11	191	Трой, Н. Й.	35
14	42	Пассейк, Н. Дж.	34
15	22	Чикаґо, Ілл.	33
16	158	Бруклин, Н. Й.	32
16	356	Омага, Небраска	32
18	204	Ню Йорк, Н. Й.	31
19	399	Чикаґо, Ілл.	28
19	465	Лашин, Квібек	28
21	5	Асторія, Н. Й.	27
21	113	Дерри, Па.	27
21	133	Нюарк, Н. Дж.	27
21	155	Перт Амбой, Н. Дж.	27
21	292	Детройт, Мич.	27
26	147	Алентавн, Па.	26
26	316	Рочестер, Н. Й.	26
26	327	Гемпстедт, Н. Й.	26
26	430	Філядельфія, Па.	26
30	13	Вотервліт, Н. Й.	25
30	27	Нюарк, Н. Дж.	25
30	233	Лорейн, Огайо	25
30	271	Елмайра, Н. Й.	25
30	276	Ембридж, Па.	25
30	492	Оттава, Онт.	25
36	266	Амстердам, Н. Й.	24
36	414	Ню Гейвен, Конн.	24
36	502	Гафорд, Саск.	24
39	39	Сиракюзи, Н. Й.	23
39	106	Чикаґо, Ілл.	23
39	161	Ембридж, Па.	23
39	216	Філядельфія, Па.	23
39	360	Боффало, Н. Й.	23
39	475	Монтреаль, Квіб.	23
45	171	Джерзі Ситі, Н. Дж.	22
45	407	Торонто, Онт.	22
45	416	Гамільтон, Онт.	22
45	473	Монтреаль, Квіб.	22
49	59	Бріджпорт, Конн.	21
49	83	Філядельфія, Па.	21
49	170	Джерзі Ситі, Н. Дж.	21
49	200	Озон Парк, Н. Й.	21
49	442	Торонто, Онт.	21
54	146	Детройт, Мич.	20
54	277	Гартфорд, Конн.	20
54	305	Магони Ситі, Па.	20
54	387	Вилимантик, Конн.	20
54	418	Торонто, Онт.	20
54	439	Судбури, Онт.	20
54	460	Лондон, Онт.	20
61	40	Ірі, Па.	19
61	254	Ню Брітен, Конн.	19
61	353	Ню Бронсвик, Н. Дж.	19
61	445	Вінніпеґ, Ман.	19
61	452	Іст Чикаґо, Інд.	19
66	32	Філядельфія, Па.	18
66	321	Феніксвіл, Па.	18
66	362	Брістоль, Па.	18
66	367	Рочестер, Н. Й.	18
66	424	Філядельфія, Па.	18
66	484	Ютика, Н. Й.	18
72	217	Рочестер, Н. Й.	17
72	349	Менвил, Н. Дж.	17
72	372	Плейнфілд, Н. Дж.	17
72	444	Саскатун, Саск.	17
76	245	Трентон, Н. Дж.	16
76	267	Вестбури, Н. Й.	16
76	287	Джерзі Ситі, Н. Дж.	16
76	325	Бруклин, Н. Й.	16
76	379	Чикаґо, Ілл.	16
76	441	Форт Вільям, Онт.	16
82	14	Нюарк, Н. Дж.	15
82	76	Нюарк, Н. Дж.	15
82	88	Кергонксон, Н.Й.	15
82	120	Аліквіппа, Па.	15
82	242	Фраквілл, Па.	15
82	345	Мінеаполіс, Мінн.	15
88	15	Вашинґтон, Д. К.	14
88	45	Філядельфія, Па.	14
88	53	Піттсбурґ, Па.	14
88	344	Бавнд Брук, Н. Дж.	14
88	382	Фраквілл, Па.	14
88	408	Торонто, Онт.	14
88	454	Ст. Кетринс, Онт.	14
95	70	Джерзі Ситі, Н. Дж.	13
95	118	Чикаґо, Ілл.	13
95	235	Россфорд, Огайо	13
95	239	Філядельфія, Па.	13
95	406	Олифант, Па.	13
95	437	Рочестер, Н. Й.	13
95	489	Ню Йорк, Н. Й.	13
102	8	Йонкерс, Н. Й.	12
102	219	Нюарк, Н. Дж.	12
102	375	Філядельфія, Па.	12
102	427	Ст. Кетринс, Онт.	12
102	478	Іст Торонто, Онт.	12
107	10	Філядельфія, Па.	11
107	16	Спрінґ Велий, Н. Й.	11
107	55	Куртіс Бей, Мд.	11
107	57	Коговз, Н. Й.	11
107	90	Централія, Па.	11
107	194	Ню Йорк, Н. Й.	11
107	238	Бостон, Масс.	11
107	261	Вільямставн, Н. Дж.	11
107	303	Флінт, Мич.	11
107	336	Клівленд, Огайо	11
107	436	Кітченер, Онт.	11
118	51	Чикаґо, Ілл.	10
118	114	Чикаґо, Ілл.	10
118	116	Трентон, Н. Дж.	10
118	131	Чикаґо, Ілл.	10
118	183	Детройт, Мич.	10
118	206	Вунсакет, Р. Ай.	10
118	214	Нюарк, Н. Дж.	10
118	270	Джерзі Ситі, Н. Дж.	10
118	283	Обирн, Н. Й.	10
118	293	Бруклин, Н. Й.	10
118	295	Акрон, Огайо	10
118	385	Мінеаполіс, Мін.	10
130	440	Торонто, Онт.	10

ВІК ДИТИНИ МІЖ 3 І 5 РОКОМ ЖИТТЯ — ЦЕ ЧАС, КОЛИ ДИТИНА ДІСТАЄ ВСЕ, ЧИМ ВОНА БУДЕ В ДОРОСЛОМУ ВІЦІ. ЦЕЙ ЧАС ТРИВАЄ ДУЖЕ КОРОТКО — НЕ ПРОГАЙНУЙТЕ ЙОГО ДЛЯ ДОБРА ВАШОЇ РІДНОЇ ДИТИНИ!

БУДІВНИЧІ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ЛИСТОПАДА 1974 Р. ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Організатор	Ч. Відд.	Здобув членів
1	В. Кобіто	121	86
2	І. Одежинський	153	82
3	Р. Татарський	94	63
4	Д. Пищ	458	58
5	М. Кіґічак	240	55
6	І. Петрунцьо	78	49
7	Квітка Стецюк	25	40
8	В. Колодій	191	35
9	Олена Олек	22	33
10	Анна Гарас	47	30
10	В. Палідвор	204	30
10	Олександра Дольницька	434	30
13	Текля Мороз	465	28
14	М. Хоманчук	5	27
14	М. Фединишин	155	27
16	І. Гуцайлюк	147	26
16	А. Яремко	154	26
16	А. Саноцький	158	26
16	І. Пригода	200	26
16	Р. Припхан	399	26
16	Д. Марцінюк	502	26
22	П. Шевчук	13	25
22	Ольга Осередчук	37	25
22	Б. Дейчаківський	233	25
22	І. Чопко	271	25
22	С. Іваницький	276	25
22	П. Федик	292	25
22	Марія Юзик	492	25
29	І. Пиндус	39	23
29	П. Головачук	42	23
29	А. Джула	161	23
32	І. Ярчак	113	22
32	М. Депа	356	22
32	І. Геврик	445	22
35	А. Іванюк	106	21
35	В. Гавриляк	316	21
37	М. Гентош	305	20
37	П. Фуґа	321	20
39	О. Бережницький	127	19
39	Я. Леськів	133	19
39	Галина Гаврилюк	170	19
39	В. Романишин	254	19
39	А. Копистянський	327	19
39	Марія Сцібайло	452	19
39	Віра Ваніт	473	19
46	В. Сенежак	27	18
46	Г. Корбяк	146	18
46	Стела Расн	171	18
46	О. Продивус	356	18
46	Ірена Олійник	387	18
46	В. Зацерковний	439	18
46	П. Сахаревич	460	18
53	Т. Кубарич	217	17
53	М. Захарко	349	17
53	Ф. Петрик	362	17
53	І. Телюк	414	17
53	І. Книгницький	430	17
53	Л. Вовк	444	17
53	В. Запаранюк	484	17
60	Анна Гнатюк	37	16
60	І. Флис	267	16
60	В. Попович	367	16
60	О. Ярема	372	16
60	М. Семків	379	16
65	В. Рефт	120	15
65	В. Гавдьо	221	15
65	О. Чабан	242	15
68	М. Отрок	14	14
68	О. Зинюк	15	14
68	А. Кушнір	83	14
68	В. Варшона	266	14
68	І. Гаврилюк	360	14
68	Катерина Гарбест	382	14
68	Катерина Онуфрик	416	14
75	М. Бобер	235	13
75	М. Мартинюк	406	13
75	П. Дяків	427	13
75	М. Малинівський	437	13
75	М. Шпитко	489	13
80	В. Сачко	53	12
80	М. Демчук	76	12
80	І. Дроздовський	127	12
80	Марія Юров	219	12
80	Марія Шпікула	221	12
80	О. Стецура	287	12
80	Д. Чук	321	12
80	В. Цюпа	325	12
80	М. Каркоць	345	12
80	Дарія Оріховська	353	12
80	І. Курман	408	12
80	Іванна Мельник	418	12
80	М. Ополько	478	12
93	К. Хільченковський	10	11
93	М. Москаль	16	11
93	А. Ціздин	55	11
93	М. Савків	57	11
93	О. Сидор	90	11
93	П. Аркотин	261	11
93	С. Кравець	277	11
93	В. Лещук	303	11
93	Г. Кисіль	336	11
93	Олександра Яворська	344	11
93	П. Вербовецький	436	11
93	Дарія Манило	474	11
93	К. Чорномаз	490	11
93	І. Паньків	495	11
107	М. Ольшанський	51	10
107	С. Шилькевич	116	10
107	Л. Воднар	131	10
107	П. Залуга	183	10
107	Л. Гардінк	206	10
107	О. Твардовський	214	10
107	І. Даньківський	375	10
107	Я. Карпяк	385	10
115	М. Снігурович	414	10

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У ЛИСТОПАДІ 1974 Р.

Ч. В.	Організатор	Придбано у листопаді	Сума забезпечення		Разом у 1974 р.
	Округа АЛЕНТАВН				
137	М. Колодруб	2	$ 11,000		6
	Округа БОСТОН				
238	Анна Ремік	1	$ 1,500		11
	Округа БОФФАЛО				
40	В. Оріховський	19	$ 23,000	1 АДД	19
127	Марія Гаравус	9	20,500		50
299	С. Сидорович	1	2,000		1
304	Марія Гнатик	1	1,000		2
360	І. Гаврилюк	2	10,000	1 АДД	23
	Разом:	32	$ 56,500	2 АДД	
	Округа ЧИКАҐО				
17	Я. Виленъ	2	$ 6,000	1 АДД	7
22	Олена Олек	1	5,000	1 АДД	33
100	А. Цебак	2	2,000		3
114	А. Дорошенко	1	5,000	1 АДД	10
157	В. Матичак	1	1,000		9
221	Т. Шпікула	1	5,000	1 АДД	40
379	М. Семків	1	1,000		16
395	Стефанія Лісович	1	4,000		1
423	В. Вуртняк	1	1,500		5
	Разом:	11	$ 30,500	4 АДД	
	Округа КЛІВЛЕНД				
71	Ґльорія Перехрест	1	$ 1,000		1
112	Марія Капраль	1	1,000		5
180	Ґеновефа Жеребняк	2	6,000		5
240	М. Кіґічак	6	18,000	2 АДД	58
295	С. Мотрович	2	7,000	1 АДД	10
328	В. Ковч	8	29,000	2 АДД	8
358	Мирослава Футей	2	2,000		2
	Разом:	22	$ 64,000	5 АДД	
	Округа ДЕТРОЙТ				
94	Р. Татарський	5	$ 31,000	2 АДД	70
146	Г. Корб'як	2	4,000		20
292	П. Федик	2	4,000		27
309	Ф. Кобас	2	2,000		2
341	І. Хрін	2	2,000		2
	Разом:	13	$ 43,000	2 АДД	
	Округа ДЖЕРЗІ СИТІ				
25	Квітка Стецюк	1	$ 1,000		48
171	Стела Расн	1	5,000	1 АДД	22
270	С. Островський	1	500		10
287	Меланія Мілянович	2	6,000	1 АДД	
	О. Стецура	1	5,000	1 АДД	16
	Разом:	6	$ 17,500	3 АДД	
	Округа МІННЕАПОЛІС				
385	Я. Карпяк	2	$ 8,000	1 АДД	10
	Округа МОНТРЕАЛЬ (Канада)				
434	Олександра Дольницька	3	$ 8,000	1 АДД	36
443	В. Дідюк	1	2,000		7
	Разом:	4	$ 10,000	1 АДД	
	Округа НЮАРК				
27	Люцина Олесницька	2	$ 6,000	1 АДД	25
76	В. Оріховський	1	1,000		
	М. Демчук	3	5,000		15
133	Я. Леськів	2	6,000	1 АДД	27
214	О. Твардовський	3	6,000		10
371	Ю. Баранюк	2	15,000		7
	Разом:	13	$ 40,000	2 АДД	
	Округа НЮ ГЕЙВЕН				
67	В. Пешюк	1	$ 2,000		1
138	С. Куникевич	2	2,000		2
277	Р. Гук	2	3,500		
	С. Кравець	1	1,000		20
387	Ірена Олійник	8	34,000	6 АДД	
	М. Хомій	2	10,000		20
414	І. Телюк	3	4,000		24
	Разом:	19	$ 56,500	6 АДД	
	Округа НЮ ЙОРК				
6	А. Вовк	1	$ 5,000	1 АДД	5
16	М. Москаль	4	8,000	1 АДД	11
88	В. Квас	3	7,000	1 АДД	15
158	А. Саноцький	1	5,000	1 АДД	32
194	П. Фуґа	1	1,000		
	Е. Манацький	1	1,000		11
200	І. Пригода	1	1,000		21
211	М. Каранович	1	1,000		3
267	І. Флис	1	1,000		16
293	І. Хома	1	1,000		10
361	І. Галичин	1	4,000		7
	Разом:	16	$ 35,000	4 АДД	
	Округа НІЯГАРА (Канада)				
458	Д. Пищ	2	$ 15,000		58
	Округа ПАССЕЙК				
42	П. Головачук	2	$ 2,000		34
	Округа ПЕРТ АМБОЙ				
155	М. Фединишин	3	3,000		27
349	М. Захарко	1	5,000		17
	Разом:	4	$ 8,000		
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ				
83	А. Кушнір	1	$ 2,000		21
153	І. Одежинський	7	12,000		48
154	А. Яремко	1	3,000		26
156	М. Новак	1	1,000		7
173	П. Щерба	1	1,000		8
216	І. Одежинський	6	13,000		23
231	М. Лялюк	4	25,000	2 АДД	4
245	М. Мартиненко	1	1,000		16
261	П. Аркотин	1	5,000		11
321	Д. Чук	2	2,000		18
324	І. Бабяк	2	6,500	1 АДД	9
347	Катерина Ґордон	1	1,000		6
352	Я. Щербак	1	5,000	1 АДД	3
362	Ф. Петрик	1	1,000		18
422	Т. Хромчак	2	2,000		4
479	М. Куриляк	2	2,000		2
	Разом:	34	$ 82,500	4 АДД	
	Округа ПІТСБУРҐ				
53	В. Сачко	2	$ 5,000		14
63	М. Турко	1	1,000		7
161	А. Джула	4	5,000		23
276	С. Іваницький	2	2,000		25
	Разом:	9	$ 13,000		
	Округа РОЧЕСТЕР				
316	В. Гавриляк	2	$ 3,000		26
437	М. Малинівський	2	6,000	1 АДД	13
	Разом:	4	$ 9,000	1 АДД	
	Округа ШАМОКИН				
78	І. Петрунцьо	5	$ 7,000		49
85	Т. Панько	1	1,000		6
90	О. Сидор	1	1,000		11
242	О. Чабан	1	3,000		15
305	М. Гентош	1	1,000		20
333	В. Боберський	1	1,500		1
	Разом:	10	$ 14,500		
Ч. В.	Організатор	Придбано у листопаді	Сума забезпечення		Разом у 1974 р.
	Округа СИРАКЮЗИ - ЮТИКА				
121	В. Кобіто	3	$ 10,000	1 АДД	95
	Округа ТОРОНТО (Канада)				
407	В. Шаран	1	$ 1,000		22
432	В. Зорич	2	3,000		8
486	П. Вербовецький	3	11,000	2АДД	11
439	В. Зацерковний	2	4,000		20
442	В. Дідюк	9	33,000	3 АДД	
	С. Левицький	1	5,000		21
460	П. Сахаревич	1	5,000		20
466	В. Дідюк	1	1,000		3
	Разом:	20	$ 63,000	5 АДД	
	Округа ТРОЙ				
13	П. Шевчук	4	$ 6,000		25
191	В. Колодій	2	5,000		35
266	В. Труфин	3	3,000		24
	Разом:	9	$ 14,000		
	Округа ВІЛКС БЕРІ				
30	Р. Дяків	1	$ 500		5
99	В. Валіґун	3	3,000		3
223	Г. Гринчишин	1	3,000		1
236	М. Скерпон	2	2,000		8
282	Катерина Лукач	2	2,000		3
	Разом:	9	$ 10,500		
	Округа ВІННІПЕҐ (Захід Канади)				
502	Д. Марцінюк	3	$ 9,000	1 АДД	24
505	П. Вербовецький	2	3,000		2
	Разом:	5	$ 12,000	1 АДД	
	Округа ЯНҐСТАВН				
348	Марія Макар	1	$ 1,000		2
	Округа ЦЕНТРАЛЬНА				
356	М. Депа	1	$ 1,000		32
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ				
486	В. Оренчук	2	$ 4,000		5

Рокефеллер призначений на важливі пости

Вашингтон. — Білий Дім через свого речника, пресового секретаря Рона Нессена, повідомив, що президент Джералд Форд призначив нового віцепрезидента Нелсона Рокефеллера на важливі пости і таким чином він відіграватиме важливу ролю у внутрішній і закордонній політиці ЗСА. Віцепрезидент був призначений на пост заступника предсідника Ради для внутрішніх справ, офіційним предсідником якої є президент Форд. З огляду на те, що Президент справді є більш почесним ніж актуальним головою цієї Ради, думають, що правдива влада в Раді буде в руках віцепрезидента Рокефеллера. Крім того, Рокефеллер перебере пост заступника предсідника Крайової Ради Безпеки, до якої, між іншим, входять державний секретар Генрі Кіссінджер і секретар оборони Джеймс Шлесінджер. Він також був призначений членом Комісії Мирфі, яка аналізує американську закордонну політику та передає Урядові поради, як цю політику поліпшити або змінити. Нессен заявив, що віцепрезидент Рокефеллер також відіграватиме дуже важливу ролю у підшукуванні кандидатів на високі пости в Уряді, а також „пояснюватиме по цілій країні" внутрішню і закордонну політику президента Форда. Коментатори твердять, що призначення Нелсона Рокефеллера на ці важливі пости означає, що він буде брати активну участь у формулюванні і введенні в життя різних програм Уряду, а не буде тільки фіґуральною особою, як переважно були віцепрезиденти ЗСА.

Пам'яті Тараса Ліськевича

В дорозі, на похорони приятеля, я не був самітний. Летів зі мною до Чикаґо пластовий прапор „Лісових Мавок", які бажали, щоб він супроводжав Тараса Ліськевича, хресного батька Куреня і його прапора, в останню дорогу, чи за їхніми словами, на „вічну пластову ватру". Останню ватру потойбіч життя. Цей нюйоркський прапор стояв поруч інших - місцевих під час церковних відправ та колихався над могилою Покійного. Цей та інші прапори пластової молоді не тільки були висловом її вдячности для свого неструдженого виховника й опікуна, але й символом і свідоцтвом його життя і праці.

Під подвійною ознакою пластової організації та ідеї; тризубом і лілеєю пройшло все життя Тараса Ліськевича. Вони керували ним, призначували йому завдання, визначували напрям і вимірювали осяги. Вірність батьківщині, яка саме на порозі життя Покійного, програла ще одні змагання за свободу та збереження пластового ідеалу чесної гри не було нелегке завдання, особливо для молоді, і зокрема в той трудний час. Виклик доби й вірність пластовому приреченню і для рослих не було легко погодити, Тарасові це повелося.

Народився Тарас Ліськевич у домі гімназійного професора Дмитра й матері Іванни в Яворові. Гімназію покінчив в Станиславові, а академічні економічні студії в Познані, де продовжував пластування в нелеґальному Пласті, після його заборони в 1931 р.

Він брав живу участь в студентському житті, зокрема в корпорації „Чорноморе". Повернувшись до Станиславова, працював за професією у відділі славетного Промбанку, а згодом, до вибуху війни 1939 р. в централі у Львові. В тому році одружився з Анною Борковською, сестрою ректора Українського Вільного університету в Празі, й пішовши на еміґрацію працював у Кракові, Відні, Мюнхені. Як вищий урядовець УНРРА в таборі „Функкасерне" мав змогу, справді по пластовому, допомагати сотням земляків-переселенців за океан. У 1951 р. і він за ними подався і поселився у Чикаґо, де став головним книговодом і членом дирекції великої меблевої корпорації.

Професійно-зарібкове заняття було тільки частиною життя Тараса Ліськевича. Друга, яка вимагала менше часу, але куди більше серця й віддання, була для пластової молоді. Ставши пластуном в Ярославі, раннього 1920 р., й до того ще під рукою славного старшини УСС і ще славнішого провідника Пласту професора Івана Чмоли, покійний Тарас доцінював надрядну вагу виховання молоді, зокрема ж у Пласті й з повною рішучістю віддався виховній місії. Бувало говорив Тарас, що ці, які не мали щастя із-за молодого віку) взяти участь у збройній боротьбі за відбудову своєї державности, мають змогу „відробити" це виховуючи нових людей для завершення цієї боротьби, зокрема в Пласті.

Пластовий шлях пройшов Тарас Ліськевич від новацького гнізда до найвищого пластового проводу. Був гніздовим, членом і головою Станичної Старшини й останньо, від 1973 р. членом Головної Пластової Булави.

Тарас Ліскевич

Рік, раніше був нагороджений найвищим пластовим відзначенням — ордером св. Юрія в золоті, яке стало уділом рідкісних людей за особливі заслуги. Однією з особливостей Тараса була свідомість, що в Пласті і в ширшій громаді, зокрема в громаді „на дорібку" немає малих і великих, важливих і маловажних справ та завдань. Всі вони незаступні звена в суцільному ланцюху, що об'єднує громаду й заспокоює її життьові потреби.

Чи у „великому", чи в „малому" Тарас завжди був собою: розважним, вирозумілим і солідним, а надувсе працьовитим. Тому шлях його пластової служби позначений, вартісними, на роки й десятиліття розміреними осягами. Зокрема Чикаґська Станиця знає їх і користає з них. Кожен вугол давнього і нового пластових домів, кожна п'ядь пластового майдану-оселі засвідчують дбайливість Покійного про засоби для пластування молоді й його досвід, зокрема в господарськім плянуванні.

Тарас був рідкісно людиною. Його економічні студії й професія не стали на перешкоді широким горизонтам справжнього інтеліґента. Не було, либонь, ніодної ділянки культури, зокрема мистецтва, якої не зглибив би він й то не в аматорськім розмірі. Розмови з Тарасом поширювали круг думок співрозмовця й нерідко, за висловом М. Шлемкевича, вели його на верхи думки, на вежі інтелекту й духового підйому. Був повноцінною людиною у повному, шляхетному значенні цього окреслення. Його суверенна, завжди розважна думка в громадських, політичних, чи пластових справах була запереченням духового рабства й інтелектуального лінивства — типових ознак еміґраційних суспільностей. При цьому був справжнім, бездоганним джентлменом, що дуже гармонізувало з його вольтеріянським, морщинами задуми порізаним чолом й обличчям.

Яка шкода, що така людина не завершила свого повного життьового кола, але так вчасно, на початках свого шестидесятиріччя, залишив світ і свою, ще й досі здається незаступну, громадську і пластову службу. Не дожила, й бодай на кілька років не пережила, свого 65-річчя, коли, за нашою неласкавого еміґрантською долею, приходить пізня нагода — при ласці здоров'я й свіжости духа — закінчити працю на хліб і за хліб та почати вільне життя за внутрішними спонуками й здібностями. Не стало поміж нами Тараса Ліськевича в середу 23-го жовтня 1974 р. Впав на свіжу ним-же скошену траву городу, й наче поспішаючи, відійшов із цього світу.

Ярослав Падох

Президент Форд не буде обстоювати пропонованої підвишки податків

Вайл, Колорадо. — Агенція Юнайтед Пресс інформує, що президент Джералд Форд не буде обстоювати висуненої ним раніше пропозиції про підвишку 5 відсоткового податку для осіб, які заробляють більше як 15.000 річно. Пропонована президентом Фордом ще в жовтні ц.р економічна програма, яка складалася з 31 пункту, буде змодифікована і проголошена Президентом після його повороту із зимових вакацій в Колорадо, які були получені з працею і консультаційними нарадами з його економічними дорадниками. Пресовий секретар Білого Дому Роналд Нессен заявив кореспондентам в неділю, 29-го грудня, що Форд не буде займати жадного становища аж до часу його повороту до Вашинґтону в четвер, 2-го січня 1975 р. Однак вже сьогодні стало відомим, що президент Форд категорично відмовився підвищувати ціни і податок на бензину. Енергетична криза і справа нафти будуть предметом обговорення, заявив Форд, але є багато інших засобів, щоб запобігти скороченню споживання цього продукту, як підвишка цін.

ЯПОНСЬКИЙ ВОЯК ПЕРЕБУВАВ У ДЖУНҐЛЯХ 30 РОКІВ

Колишній японський вояк Теруа Накамура, тепер 57-літній, родом із Тайвані, був висланий у 1942 року на острівець Моротай з архіпелагу Молюкка, втратив зв'язок із своєю військовою частиною та перебував у джунґлях 30 років, не знаючи, що Друга світова війна давно закінчилася. Коли його віднайшли — перевезли до столиці Індонезії Джакарти й передали японській амбасаді. Накамура заявив, що він здоров, але страшенно втомлений і щасливий, що бачить стільки людей. Це вже другий такий випадок, що японський вояк волів роками скриватися в джунґлях, аніж піддатися ворогові.

ТИМЧАСОВИЙ СЕКРЕТАРІЯТ В ЗСА КОНҐРЕСУ УКРАЇН. ВІЛЬНОЇ ПОЛІТИЧНОЇ ДУМКИ

ЗАПРОШУЄ

Українське, старше і молодше, Громадянство на СТУДІЙНИЙ СЕМІНАР з доповіддю маґістра Романа ІЛЬНИЦЬКОГО на тему:

„ВАЛЕНТИН МОРОЗ - народний герой, - лідер нації"

Семінар відбудеться в СУБОТУ 4-го СІЧНЯ 1975 року в залі Українського Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку, 149 2-га авеня.
Початок о год. 5.30 по полудні

Надзвичайна подія в Пармі

Українська православна парафія св. Володимира Великого, відзначила небувале Свято Золотого Ювілею з нагоди 50-ліття свого існування. До цього було також приурочене й установлення на церкві нових бань та хрестів, — виготовлених за проєктом архітекта Олександра Назарця під керівництвом М. Вербицького й головного контрактора Б. Чопка. Ця реконструкція значно змінила зовнішній вигляд церкви та наблизила її виглядом до рідної української архітектури в стилі козацького барокко.

Ще вкінці лютого ц. р. обрано Ювілейний комітет із шестий осіб, членів Управи парафії, до якого пізніше увійшли представники усіх церковно-парафіяльних організацій та установ.

У неділю 27 жовтня ц. р. з самого ранку, до церкви почали надходити люди не тільки з Парми й околиць, але й навіть з дальших місцевостей. Точно о 9-ій год. ранку біля церкви Владику Митрополита Мстислава вітали квітами учні Школи Українознавства та учні Недільної школи. Заступник голови О. Капустянський вітав Владику хлібом і сіллю від цілої парафії, а при вході до храму зустрів Владику з хрестом в руках настоятель парафії о. С. Ганкевич.

Почалася урочиста Служба Божа Архієрейським чином, у якій безпосередню участь приймали: Владика Митрополит Мстислав, Митрополит Білоруської Церкви Владика Андрей, Архиєпископ Марко, єпископ Константин, єпископ Володимир, дев'ять священиків на чолі з головою Консисторії протопр. о. А. Селепиною, та протодиякон о. В. Поліщук.

Під час Служби Божої врочисто переведено хиротонію нового єпископа Володимира, призначеного на Південну Америку, якому піднесено панагію, як дарунок, на згадку від парафії. Крім того прочитано грамоту про надання церкві св. Володимира звання собору, нагородженого настоятеля собору прот. о. С. Ганкевича митрою, нагороджено почесними грамотами голову Управи парафії М. Левицького та сг. Сестрицтво св. Ольги.

Владика Митрополит Мстислав виголосив надзвичайно гарну проповідь, а крім того, по-англійськи, проповідував Владика Константин.

Після 1-ої год. в церковно-парафіяльній залі, молитвою почався святочний бенкет в присутності 56 осіб. Після вступного слова голови Ювілейного комітету О. Капустянського, деклямацію присвячену піонерам-основоположникам парафії св. Володимира, виконала п-і М. Адамович, а опісля виступали голова Управи парафії М. Левицький та С. Габель. Прочитано також проклямації від губернатора Огайо, посадника Парми, а проклямацію від посадника Клівленду прочитав особисто сам посадник Р. Перк, Пізніше виступали: білоруський Митрополит Андрей, Владика Марко, Владика Константин: Владика Володимир, який дуже дякував парафії за дарунок, та протоп. о. Д. Лещишин, як почесней голова Ювілейного комітету.

Вітаючи Парафію із Золотим Ювілеєм та великими досягненнями за 50 літ свого існування, Владика Митрополит Мстислав заторкнув також цілий ряд важливих справ, в тому числі проблему кадрів духовенства для УПЦеркви та справу Духовної Семінарії.

Під кінець бенкету складено пожертви на фонд реконструкції церкви: від трудолюбивих жінок, що роблять вареники — 3.000 дол.; від церковного Братства — 2.500 дол.; від ст. Сестрицтва св. Ольги — 2.000 дол.; від молодшого Сестрицтва св. Анни — 2.000 дол., та від Ліґи Православної Молоді ст. Відділу — 500 дол. Настоятель парафії митр. прот. о. С. Ганкевич подякував усім за працю в Парафії, за успішний перебіг святкувань, за пожертви й молитвою закінчено програму цього бенкету.

Під час бенкету, від ст. Сестрицтва св. Ольги, настоятелю піднесено, як дарунок, вишивані ризи.

У Ювілейному святкуванні — бенкеті взяли участь представники українських установ: д-р Б. Футей голова Злучених Організацій УККА, представники Українського Робітничого Союзу, Українського Народного Союзу, Української Народної Помочі. З нагоди ювілею наспіли різні привітання в т. ч. від парафії Української Помісної Католицької Церкви св. Покрови.

З нагоди Золотого Ювілею видано пропам'ятну книжку, яку безкоштовно роздавали усім присутнім які бажали її набути. Тотмастером Бенкету був почесний член Управи парафії Степан Габель.

Точно о 5-ій год. вечора в приміщенні Норманді гайскул, у майже цілком заповненій залі, розпочався ювілейний концерт, на якому після американського гимну у виконанні Люсі Лещук виступали: оперова співачка Марта Кокольська з Ню Йорку, відомий співак И. Голушняк в акомпаньяменті піяністки Т. Ткаченко з Торонта; ансамбль „Фіялки" під керівництвом П. Китастого з Детройту: місцева танцювальна група під керівництвом В. Богуславського, та значно посилений церковний хор в супроводі молодих бандуристів під проводом маестра Г. Китастого.

Усі точки виконано на належній висоті. Зокрема вдало ансамбль „Фіялки" виконав „Полтавський рушничок" — молоді солісти П. Писаренко та Ю. Смик; хор в супроводі бандуристів заспівав — „Дударик" муз. Леонтовича „Ясени" муз. Я. Кривенького і народну пісню „Ой, чорна я си чорна". Великою рідкістю для Клівленду був дует „Ми заспівали, розійшлись" муз. М. Лисенка у виконані М. Кокольської та И. Гошуляка.

О. Капустянський

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

(На підставі одного листа з України)

„Моя найперша турбота — покривджені прості люди, і тому їхні справи не хотілося б відкладати.

Тому, отже тут, пишу про Тимощука Полікарпа Микитовича, який народжений 1900 року, а його жінка Катерина родилася 1895 року. Думаю, що ще живі, бо Бог дав їм здоров'я добре. Остання інформація про них дійшла до мене з червня місяця ц. р.

Я недармо написав „думаю, що ще живуть". Совєтська влада зробила все, щоб вони не жили. А вони залишились добродушними селянами і не втратили віри в Бога і в людей.

В 1948 році їх обох вивезли в Сибір за фальшивим звинуваченням, що нібито вони допомагали бандерівцям. В їхньому випадку це обвинувачення дійсно було фальшиве. Засудили також їхнього сина, в той час ще непевнолітнього, також тільки як підозрілого, без доказів. Син десь у таборах і загинув.

Старі відсиділи в тюрмі, відбули й заслання після тюрми. Десь працювали, заробили сяку-таку пенсію. І от десь у 1970 році їм дозволено приїхати на Україну. Звичайно, вони приїхали в своє село, хоч там у них вже не було нікого з рідних, крім досить далеких. Не було вже в них і прав на власну хату. І за свої останні гроші вони купили іншу хату.

Тоді їм сказали представники влади (міліція), що в Тернопільській області їм жити не дозволяється, як „колишнім бандитам". Їм наказали забиратись. Хату на них не реєструють, хоч вони у ній живуть. Але це не все: незареєстрований мешканець не має права отримати пенсію, і вони живуть від 1970 року без копійки грошей. Люди голодують, може й город є який. І вони пишуть безліч скарг в московські міністерства з проханням реабілітувати їх невинних і дозволити померти у своєму селі. А тим часом держава винна їм пенсію за 4 роки, пенсію, зароблену на важкій праці в Сибірі.

Їхня адреса: Тернопільська область, Кременецький район, село Білокриниця, Полікарп і Катерина Тимощуки.

Факти достовірні. Про неперевірені факти я не писав би.

Так виглядає в дійсності совєтське твердження: „Жить стало лІпше, жить стало веселіше".

Р. К.

АСОЦІЯЦІЯ ДІЯЧІВ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

Відділ Північного Ню Джерзі
З глибоким смутком повідомляє своє членство і всю українську спільноту, що дня 27-го грудня 1974 року упокоївся кол. Член Управи відділу

бл. п. сотник

ЮРІЙ КОНОНІВ

Дружині Покійного висловлюємо глибоке співчуття.

Управа відділу

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ АМЕРИКИ

Осередок ім. полк. Е. Коновальця в Нюарку-Ірвінґтоні, Н. Дж.
в невимовному жалю і смутку повідомляє своє Юнацтво, Членство, В. Ш. Батьків Юного СУМА та все Громадянство, що дня 27-го грудня 1974 р. несподівано відійшов у вічність довголітній виховник молоді та Почесний Член Осередку

бл. п. сотник

ЮРІЙ КОНОНІВ

ПАНАХИДА в Укр. Католицькому обряді була відслужена в суботу 28-го грудня 1974 р. в похоронному заведенні Литвин-Литвин

ПАНАХИДА в Укр. Православному обряді була відслужена в неділю 29-го грудня в тому ж заведенні

ПОХОРОН відбувся в понеділок 30-го грудня з церкви Св. Тройці на цвинтар Св. Андрія в Бавнд Брук, Н. Дж.

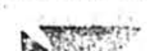
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Засмученій Вельмишановній дружині складаємо наше глибоке співчуття

Управа Осередку СУМА

ОБ'ЄДНАННЯ МИСТЦІВ УКРАЇНСЬКОЇ СЦЕНИ (ОМУС)

Ділимося сумною вісткою, що 27-го грудня 1974 року відійшов у Вічність на 79-му році життя

ЮРІЙ МИКОЛАЄВИЧ КОНОНІВ

народжений 24-го квітня 1895 р. у Києві, перший голова відновленого Об'єднання Мистців Української Сцени на американському континенті, голова Контрольної Комісії та голова Видавничої Комісії Книги Діячів Театрального Мистецтва „Наш Театр".

ПАНАХИДИ були відправлені в суботу і неділю 28 і 29 грудня 1974 року в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Ірвінґтоні

ПОХОРОН в понеділок 30-го грудня з укр. православної церкви св. Тройці в Нюарку на Укр. Правос. цвинтар св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

●

Вельми Шановній Дружині, складаємо наші найщиріші співчуття.

УПРАВА І ЧЛЕНСТВО ОБ'ЄДНАННЯ МИСТЦІВ УКРАЇНСЬКОЇ СЦЕНИ

●

Згідно з бажанням Покійного, просимо складати замість квітів на могилу пожертви на фонд видання книги діячів Українського Театрального Мистецтва „Наш Театр", якого Покійний був головним промотором.

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Найдорожчої
ДОНІ, ЖІНКИ, МАМИ і СЕСТРИ

бл. п.

ІВАННИ з МУЛІЦЬКИХ ЧЕРНИГА

буде відслужена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в суботу, дня 4-го січня 1975 року
о год. 8-ій рано
в Українській Католицькій Церкві
СВ. МИХАЇЛА в ГАРТФОРД, Конн.
при вулиці Ведерсфілд

Просимо Приятелів і Знайомих прийти і помолитися за спокій душі Покійної.

Родичі — ЕЛІЗАВЕТА і МИКОЛА МУЛІЦЬКИЙ
Муж — ІВАН ЧЕРНИГА з синами: ЮРІЄМ і НЕСТОРОМ
Сестра — МЕЛАНІЯ з чоловіком РОМАНОМ і дітьми
та дальша Родина

Повідомляємо Приятелів та Знайомих, що в СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ нашого Найдорожчого МУЖА і БАТЬКА

бл. п. інж.

ВІКТОРА ВАКУЛОВСЬКОГО

буде відслужена

ПАНАХИДА

в суботу, 4-го січня 1975 року
в год. 11-ій ранку
в ЦЕРКВІ СВ. ПОКРОВИ
при Овклейн і 12-ій вул. у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па.

Горем прибиті —

РОДИНА

ПОДЯКА

Дня 22-го жовтня 1974 року відійшов від нас з Волі Всевишнього, наш Незабутній
МУЖ, БАТЬКО І ДІДО

бл. п.

о. ЗЕНОВІЙ ПАВЛОВИЧ

Цією дорогою опечалена Родина бажає висловити глибоку вдячність Їх Ексцеленції Йосифові Шмондюкові, Єпископові Української Католицької Єпархії Стемфорду, за Їх особисту присутність у похоронних обрядах в Церкві св. Миколая в Брукліні, як рівнож за участь у відпровадженні тіла Покійного на цвинтар св. Духа в Гамптонбурґу і відслуженні останнього похоронного обряду. Ваша присутність, Їх Ексцеленціє, і вшанування пам'яті Покійного в хвилинах нашого горя, це той „Єлей-Зілля" опечаленій родині. За це Вам Їх Ексцеленціє наша щира подяка.

Щиро дякуємо Веч. о. Любомирові Мудрому, пароховi Олон Парку, за дбайливе приготування і проведення всіх похоронних обрядів і за щирі слова співчуття. Щира подяка Високопреподобному о. Павлові Малюдзі, ЧНІ, Ігуменові Отців ЧНІ і пароховi Нюарку-Ірвінґтону, за щирі прощальні слова і участь в похоронних обрядах, як в церкві так і на цвинтарі св. Духа. Рівночасно складаємо вислови нашої вдячности Всім Отцям і Монахам, що подобному о. Патрикію Пащакові, ЧСВВ, Протоігуменові м'ять Покійного, а саме: Всесвітлішому о. Прелату Еміліянові Монастирському, Генеральному Вікарію, Високопреосвою участю в Священичім Парастасі звеличали пaві Отців Василіян в ЗСА: Високопреподобному о. Петрові Федорчукові, Деканові Бруклинського Деканату; Високопреподобному о. Шамбелянові Д-рові Петрові Скрипковському, Ректорові Колеґії св. Василія в Стемфорді; Всесвітлішому о. Крилошанинові Володимирові Андрушкові, Голові Т-ва Священиків ім. св. Андрея; Всесвітлішому о. Д-рові Богданові Волошинові, Деканові Олбанського Деканату; Високопреподобному о. Д-рові Венедиктові Сютикові, ЧСВВ з монастиря Отців Василіян в Ню Йорку; Веч. о. Еміліянові Шарановичеві, пароховi св. Володимира в Гемпстед; Веч. о. Юрієві Кучмі, пароховi Пресвятої Родини в Вест Айслін; Веч. о. Юрієві Біньковському, пароховi св. Духа в Брукліні; Високопреподобному о. Левові Голдейдові, ЧСВВ з монастиря св. Йосафата в Глен Ков: Високопреподобному о. Йосафатові Кузмякові, ЧСВВ з монастиря св. Йосафата в Глен Ков; братам-студентам ЧСВВ, Маркові і Антонієві з монастиря оо. Василіян в Глен Ков, Н. Й.

Наша безмежна вдячність Всесвітлішому о. Прелатові Климентієві Приймі, пароховi церкви св. Миколая в Брукліні за уділення Найсвятіших Тайн, як рівнож за вияв щирого серця і слів потіхи Покійному. Ми рівнож вдячні Всім Парохіянам церкви св. Миколая в Брукліні за участь в похоронних обрядах і вислови співчуття опечаленій Родині, як теж за влаштування тризни.

Наша сердечна подяка маестрові Левові Рейнаровичеві, п. Романові Гнові, п. Богданові Калині і п. Степанові Вовчукові за звеличання похоронних обрядів своїм співом.

Наша подяка похоронному заведенню Тришка за дбайливе і взірцеве переведення похорону.

Також щира подяка голові Комітету Оборони Української Мови і Традицій в Асторії п. Степанові Гробельському і Членам цього Комітету: Т. Боднарові, С. і К. Боднарчукам, мґр. Н. Гробельській, І. Дзядові, С. Ковалівському, М. Лехіцькому, А. Оленському і М. Симчеві, за звеличання пам'яті Покійного своєю участю в похоронних обрядах, як теж за вислови співчуття.

Передовсім наша щира подяка усім Приятелям і людям доброї волі за вислови співчуття і слова потіхи в хвилинах нашого горя і усім Тим, що своїми пожертвами на добродійні цілі і Служби Божі за спокій душі Покійного звеличали Його Пам'ять.

Нехай Всевишній Отець винагородить Вас Всіх обильними ласками.

ДРУЖИНА, ДІТИ і ВНУКИ

РІЗДВО в ГАНТЕРІ

Подаємо до відома Власникам посілостей та Гостям Гантеру, що

в ДЕНЬ ПРАЗНИКА РІЗДВА ХРИСТОВОГО у ВІВТОРОК, 7 СІЧНЯ 1975, о год. 7:45 вранці

буде відправлена

Божественна Літургія

До участи запрошує

КОМІТЕТ

Церкви св. І. Хрестителя

в ГАНТЕРІ, Н. Й.

Світлій пам'яті Володимира Музики

Св. п. Володимир Музика прийшов на світ в підміському селі Остріа біля Тернополя 15-го березня 1908 р., він син Марії і Івана, як сьома з черги дитина в традиційно численній (12) родині. Виростав і формував себе всесторонньо в бур'ї Першої світової війни, національно-визвольних змагань і повоєнних економічно -життєвих і національно пригнічуючих труднощах серед восьми (семи), братів і чотирьох сестер.

У 1926 р. 18-річним юнаком зважився виїхати у вільний світ до Канади. Поселився біля двох старших братів Дмитра й Михайла в Монтреалі. Тут він ввійшов до спілки з братом Михайлом у реставраційному підприємстві і, зчасом виробився на доброго фахівця в кулінарії та адміністрації харчової індустрії.

Відколи він прибув до Монтреалю покійний Володимир вступив в члени Т-ва „Просвіта", яке вже від 1913 р., здійснювало ролю культурно - освітньої праці за вказівками матірнього Т-ва „Просвіта" у Львові. Став він членом також забезпеченево - допомогового товариства „Самопоміч" яке від 1907 р. об'єднувало голів родин для взаємної самодопомоги і в 1965 р. об'єдналося з УНСоюзом як 448-ий Відділ „Самопоміч".

У повищих організаціях він став одним із активних і надійних всесторонніх працівників. Часто бував у проводах, а то й очолював їх. Був він також неодноразовим делегатом і членом проводу Відділу КУК. Його активна участь в різних національно - громадських комітетах виявлялась обильними успіхами і досягненнями. Зорганізував і поміг приїхати представникам з Монтреалю до Оттави на всеканадську делегацію під проводом КУК з вимогою допущення нової повоєнної іміграції до Канади. Ніколи не скупив пожертвами на національно - громадські і церковні потреби. Крім повище наведених нац. - громадських чинностей покійний Володимир брав активну участь в кан. - гром. і політичному житті. Завдяки його широкій знайомстві і активності Міська Рада сусіднього до Монтреалю міста Ля Сальназвала один з найкращих бульварів іменем Тараса Шевченка. І, лише цього єдиного доброго, історичної вартости діла вистачає, щоб покійному Володимирові золотими буквами вписати на гробівці — Визначний Громадянин — Патріот.

До рідкісних особливостей Покійного належало благородне успосіблення шляхетного гумору, яким він розброював злосливих, скріпляв слабосильних, обнижував температуру розгарячкованих, самовпевнював знесилених і витворював сприємливу атмосферу в довкіллі і, цей гумор не відступав від нього до останнього віддиху.

У 1936 році одружився з Антониною Сагайдак, яка весь час супружого життя була готова для відданої піддержки в його всесторонній праці.

Хворів на серце й помер у Великодню П'ятницю, 12-го квітня. Щоб попрощатись з ним прийшли до каплиці погребника понад 250 осіб (родин), в часі двох Панахид на Великдень і у Світлий Понеділок вечорами. У Світлий Вівторок 1-го квітня, прощальники покійного Володимира заповнили церкву св. Духа. Панахиди, Богослуження й Похорони відслужили о. протоієрей Іван Гаврилюк і його помічник о. Сергій Гар.

У церкві прощав Покійного о. пароха на кладовищі Іван Колодій від громади і Андрій Гукало від української метрополії Монтреалю. На поминальній тризні зібралось понад 120 учасників похорону з душпастирями і членами родин. І тут під проводом Михайла Колодія, приятеля покійного Володимира вдруге виступив о. парох, братанок Зенон, брат Степан з Чикаґо, дружина Антонина, братова Текля, почесний голова КУК Андрій Гукало, Дмитро Попадинець, голова ОКВ УНСоюзу в імені делеґації, (Осипа Дячишина і Миколи Переймн), син парох села Острова Ярослав Глуховецький і п-і Якимишин, односельчанка. Вищеназвані промовці прощаючи покійного Володимира вказували на добрі діла, його прикладне життя, як сина, брата, мужа, шваґра, вуйка, парафіянина і ідейного громадянина-патріота.

Щоб вшанувати пам'ять — приявні склали $500, на нев'янучий вінок, з чого призначено $365, на фонд побудови дому для старших і $135, на фонд української преси і радіопрограми.

ПОДЯКА. При цій прикрій для нас згадці про відхід у засвіти Найдорожчого нам Володимира — висловлюємо сердечну подяку всім рідним, приятелям, друзям і співгромадянам та духовним опікунам Всеч. Отцям за відвідування покійного Володимира вдома і лічниці за життя та в часі Панахид і похоронного Богослуження і на похоронній тризні та за зложені нам вияви співчуття, за зложені пожертви на благородні цілі і за Служби Божі в імені його. Наше щире спасибі всім тим, що так горяче прощали всім дорогого Володимира.

Нехай Всевишній Господь винагородить Вас всіх все добре, що Ви зробили на зменшення нашого горя і звеличання покійного Володимира.

Антонина, дружина,
Степан, з ріднею брат,
Текля, братова,
Зенон, братанок.

Доповідь про Космос в ЛМКлюбі

Великі досягнення технології за останніх 50 років, зокрема таких наук, як астрономія, астрофізика та ексобіологія (досліджування життя в Космосі), були темою наукової доповіді члена Управи Літературно-Мистецького Клюбу, інж. Юліяна Гошовського: „Чи можливе життя в Космосі?", що відбулась в п'ятницю, 15-го листопада ц. р. Для кращого зрозуміння цієї нелегкої ділянки знання, прелеґент ілюстрував свою доповідь прозірками, що їх висвітлював інж. Михайло Пежанський.

На вступі пояснено механіку Космосу та показано у прозірках наймодерніші велетенські телескопи і радіотелескопи, що ними науковці проникають глибоко у всесвіт у пошукуванні підставових складників життя.

З черги доповідач говорив про шлях еволюції життя на нашій Землі включно з вдалим лябораторійним досвідом біолога Стенлі Міллера в 1952 р., який дорогою синтези отримав декілька амінових кислот. З таких же кислот постало колись життя на нашій Землі (перед двома більйонами літ). Тепер вчені знайшли такі кислоти і в гарячих хмарах Венери і в багатьох місцях Космосу. Вони сьогодні впевнені, що в Космосі існують якісь цивілізації; одні думають, що ці цивілізації технологічно стоять позаду нас, — другі, що далеко попереду, але комунікація з ними не можлива з причин велетенських віддалень. Коли світло з місяця пробігає до нас в часі півтори секунди, від Сонця — 8 хвилин, то з найближчої зірки — 4 роки. Щоб радіовою дорогою отримати звідти відповідь на якесь наше питання, ми мусіли б ждати 8 років.

У доповіді згадано також про таємничі небесні тіла — „квазари" і „пульсари", які повторюються з неймовірною точністю. Астрономи спочатку думали, що це сигнали інших цивілізацій, але до сьогодні цю справу вповні не вияснено. На тому тлі наша Земля позначується як маленьке зеренце піску супроти всесвіту-велетня, а наші можливості оцей всесвіт пізнати й збагнути — ще скромніші.

Після закінчення доповіді, маестро Степан Крижанівський подякував прелеґентові за проготування цікавої наукової доповіді, а інж. Пежанському за допомогу при висвітленні прозірок.

Б. Б.

СПОРТ

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — „БРАЗИЛІЯ" С.К. Н. Дж. 2:1

Петерзон, 6 грудня 1974 р. — В чергових першенських змаганнях футбольного, сімкового турніру, що проходить в залі Арморі Петерзоні, „Ч. Січ" здобула перемогу з клюбом „Бразилія", вислідом 2:1. Переможні голі здобули: Степан Юрчак і Михайло Фарміґа. Після тієї перемоги „Ч. Січ", остаточно зайняла в показнику табелі гор 5-те місце. В наступну п'ятницю розпічнуться міждивізійні розгривки між дружинами Північної і Південної дивізій, що зайняли аналогічні місця. Склад „Ч. Січі" в звітових змаганнях: В. Паньків, І. Паньків, Юрчак, Ткач, Вас. Каздоба, Фарміґа, Охрименко, Ю. Бакун і Маза.

Кінцевий показник табелі гор Північної Дивізії:

1. Ровд Айленд	7 гор	12:2 точ.	20:5 вор.
2. Інтер Н.Й.	7	11:3	24:8
3. СК „Вістула"	7	10:4	17:9
4. Палермо СК	7	9:5	15:7
5. Ч. СІЧ	7	5:9	8:12
6. Бразилія СК	7	3:11	8:15
7. Пазаліо СК	7	3:11	6:18
8. Хорватія СК Н.Й.	7	3:11	6:29

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" (Мол. Юнаки) — „САВД АМЕРІКЕН" СК (Мол. Юнаки) 3 : 3

Савд Орендж, 7 грудня 1974 р. — В своїх лігових змаганнях на площі парку Савд Орендж, молодші юнаки „Ч. Січі" закінчили ремісовим вислідом 3:3. Голі для „Ч. Січі" стрілили: Маркіян Паславський, Андрій Бакун і Ігор Костецький.

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" (Новаки) — „САВД АМЕРІКЕН" СК (Новаки). 3 : 2

Наймолодші футболісти „Ч. Січі" здобули свою, другу за порядком перемогу, завдяки чому очолили показник табелі гор. Усі три переможні голі для „Ч. Січі" здобув Андрій Зелик.

ВІДБИВАНКА
„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" „А" — ІВКА РІДЖВУД 3:2
(15 : 12, 13 : 15, 15 : 4, 2 : 15, 15 : 10)

Савд Орендж, 2 грудня 1974 р. — Продовжуються першенські гри Жіночої Відбиванкової Ліґи Ню Джерзі. В своїх календарних змаганнях, що відбулися в залі середньої школи Савд Орендж, старші юначки „Ч. Січі" завдали поразки сильній дружині ІВКА з Ріджвуду 3:2 сетів. Після переможного 1-го сету, американки вирівняли 1:1. В 3-му сеті українки знову здобули ведення 2:1 і цим самим наблизилися до остаточної перемоги. В 4-му сеті, після великих зусиль, американки вибороли перемогу, вирівнявши вислід 2:2. В 5-му і рішальному сеті українки врешті вийшли переможно, завдяки чому перерішили кінцевий вислід 3:2 сетів. Склад „Ч. Січі" „А": З. Ткач, Л. Напора, О. Напора, В. Потежна, Р. Пенчак, О. Паславська, Р. Тимкевич. Бракувало: З. Стебельської і Х. Клапішак. Провідник Олесь Напора, тренер Ярослав Тушик.

„Чорноморська Січ" „Б" — Ленделс В.К. 0:3 сетів

Молодші юначки „Ч. Січі" зазнали поразки у лігових змаганнях з лідером показника табелі гор ліґи Ленделс, вислідом 0:3 сетів.

Склад „Ч. Січі" „Б" в цій грі: Л. Тицька, Д. Ольшанівська, Д. Твардовська, М. Сигіда, А. Терлецька, М. Турянська, Л. Свинтух, Д. Семенчок, М. Кучинська, Х. Басчяк. Провідник і тренер А. Лапичак.

1-ша ЧОЛОВІЧА ДРУЖИНА РОЗПОЧАЛА СВІЙ СЕЗОН

Дня 10-го листопада 1-ша чоловіча дружина відбула далеку поїздку до Монтреалю, де взяла участь в річному турнірі Відбиванкової Федерації Провінції Квебек. Виступивши до цих змагань в ослабленому складі, наші відбиванкарі зайняли середнє місце у своїй дивізії і цим самим не дійшли до фінальних гор. 1-ше місце в цьому турнірі, все таки здобула українська дружина: Спортового Т-ва „Україна" Торонто.

Дня 30-го листопада „Ч. Січ" взяла участь в показовому турнірі в університеті Принстон Ню Джерзі, в якому зайняла одне з перших місць. Тренерами - змагунами дружини є: Г. Вісеґонов, і О. Рівера. Крім них в складі дружини виступають: Я. Тушик, П. Круґер, Н. Паславський, І. Равнікар, Л. Олесницький, П. Єнко, В. Савар, М. Паславський, Ю. Темницький, А. Голинський. Крім згаданих змагунів названі тренери, тренують ввесь чоловічий актив „Ч. Січі", разом понад 20 юнаків, найвизначніших з них включать до складів І-ї і ІІ-ї відбиванкових дружин.

О. Твардовський

Гелмс заперечив нелеґальну діяльність „Сі-Ай-Ей" в ЗСА

Вашингтон. — Державний департамент у вівторок, 24-го грудня, заявив, що колишній директор Центральної Розвідчої Служби („Сі-Ай-Ей") Ричард Гелмс категорично заперечив твердження газети „Ню Йорк Таймс", що ця Аґенція нібито вела широкозакроєну нелеґальну акцію проти противників В'єтнамської війни та проти інших опозиційних груп під час президентури Ричарда Ніксона. Згідно із статутом „Сі-Ай-Ей", ця аґенція не може займатися розвідчою діяльністю в самій Америці, бо ці повновласті належать Федеральному Бюрові Інвестиґації („Еф-Бі-Ай"). Хоча Ричард Гелмс, який тепер є амбасадором до Ірану, заперечив твердження газети „Ню Йорк Таймс", то один із його колишніх співпрацівників Джеймс Енґлетон, який в кінці цього місяця плянує зрезиґнувати із „Сі-Ай-Ей", заявив, що Ню Йорк Таймс" має частинно рацію. Як відомо, президент Форд у неділю, 22 грудня, заявив, що його Уряд не дозволить на таку нелеґальну діяльність „Сі-Ай-Ей" та наказав теперішньому директорові цієї аґенції Вілліямові Е. Колбі дати точний звіт щодо закидів в газеті „Ню Йорк Таймс". Цей звіт вже готовий і був переданий Крайовій Раді Безпеки, яку очолює державний секретар Генрі Кіссінджер, а в середу, 25 грудня, звіт мав бути пересланий спеціяльним літаком до Вейл, Колорадо, де президент Форд перебуває на вакаціях. Вістка про здогадну нелеґальну діяльність „Сі-Ай-Ей" викликала реакцію не тільки президента Форда, але також ряду чільних законодавців, які повідомили, що невдовзі після скликання нового 94-го Конґресу обох Палат розпочнуть переслухання в справі діяльности „Сі-Ай-Ей". Колишній секретар оборони Кларк Кліфорд у середу, 25 грудня, вимагав, щоб Конґрес створив спеціяльну комісію для цієї справи, бо вважає, що існуючі конґресові комісії не спроможні задовільно вив'язатися із цього завдання.

Родинна виставка Луциків у Чикаґо

Мистецькі обдаровання можна одержати у спадку. Найкращим цього доказом є у нас родини мистців: Кричевських, Мошинських, Козаків та інших. До них належить також і родина Луцьків: батько і син. Покійний Степан Луцький студіював у школі Новаківського у Львові та у школі Льєже та Озанфана в Парижі в 1931 році.

Молодий Юрій Луцик здобув свою мистецьку освіту в робітні свого батька та у школі комерційного мистецтва в Міннеаполісі.

У днях 22-24 листопада Чикаґо познайомилося з їхньою творчістю. Заходами 12-го Відділу Українського Золотого Хреста в мистецькій ґалерії „Левів" відбулася виставка картин обох малярів. Виставлено 56 картин покійного маестра Степана Луцика. Ці картини обхопили ціле творче життя артиста. Найстаріші датовані 1927 р., останні 1962. Перед очима глядача з'явилася Гуцульщина та Лемківщина, Реґенсбурґ та инші Д. П. табори, Баварія, Баварські Альпи, Міннесота у ЗСА.

Юрій Луцик, молодий многонадійний мистець виставив поверх 30 акварель здебільша з американською тематикою. Публіка належно їх оцінила, велику кількість картин продано.

Сподіємося, що в майбутньому побачимо інші його виставки, які матимуть ще більший успіх, на який обдарований мистець заслуговує.

Треба ствердити, що виставка обох малярів увінчалася гарним моральним і матеріяльним успіхом. Прикро тільки вражає одна обставина: покійний маестро Степан Луцик ціле своє свідоме життя був відданим пластуном (належав до Куреня „Лісових Чортів"), створив проєкт пластових прапорів і відзнак та, хоч Український Пласт видав дуже гарну монографію про нього, одначе місцеві пластуни, поза малими вийнятками, його виставкою зовсім не цікавилися.

Виставку відкрив, відомий на тутешньому терені, мистецтвознавець Остап Гарасовський в п'ятницю 22 листопада. Він виголосив доповідь про мистецьку освіту Степана Луцика, його творчий шлях та працю для Пласту. Згадав також про його обдарованого сина Юрія та побажав йому успіху в дальшій мистецькій кар'єрі.

В суботу дня 23 листопада відбулася традиційна зустріч із мистцями, яка пройшла в милій родинній атмосфері.

Ця виставка це — ще один об'яв невтомної праці 12-го Від. УЗХ, що дбає про пропаганду українського мистецтва та збирає заразом фонди на допомогу тим, що її потребують.

Є. В.

ВІДДІЛ УККА У ВІЛМІНҐТОНІ

Вілмінґтон, Дел. — В неділю, 15 грудня, тут відбулися збори для відновлення діяльности Відділу УККА. На зборах були присутні репрезентанти майже всіх місцевих організацій, а також парохій обох віровизнань. Вибрано Управу в такому складі: д-р Олег Слюзар — голова, Андрій Лелека — заст. голови, Петро Щерба — секретар, Іван Книгницький — касир, Контрольна комісія: Григорій Косовський — голова та Марія Матвійків і Орест Корженівський — члени.

ТАРЗАН, 7230. СУДДЯ БРАНД ВБИТИЙ!

Все це твоя вина, чоловіче з джунґлів!.. Якщо б ти не прибув до Луанди зі своєю „місією", то моя Серіна тепер була б жива!

Я мушу тебе вбити!... Опісля відшукаю твого приятеля Криспа і...

Трах!!!

Йому тільки треба було оглянутися!

Петре! Ох!